

Bagaj ajanda ve Amed buluşması

İshak Karakaş
S.11'de

Konuşkan direniş, demokratik özerklik

Ahmet Tuglar
S.3'te

Klasik edebiyatın ilklerinden Melayê Batê

Fehim Işık
S.18'de

Durum

İshak KARAKAŞ

Geçen haftasonu ekip arkadaşım Ahmet Tuglar ile Amed'deydik. Hem AHİS olarak 'Sevgi Taşı' adlı filmin galasının organizasyonunu yaptık hem de akrabalarımı ziyaret ettik, siyasi çevrelerde bulunduk.

Önce şunu söyleyeyim ki, sokaklarda dolaşırken birçok kişinin selamlaştıktan sonra gazetemizden bahsetmesi beni çok memnun etti. Gazetemizin bu denli bilinir, tanınır olması çok güzel. Gazetemiz web adresimiz üzerinden birçok yerde olduğu gibi Amed'de de çok okunuyor ve bu hedeflediğimiz bir şey. Yereli ülke ile buluşturmak.

Her gelen abonelik de bizi bu açıdan çok sevindiriyor. Yerel ile ulusalın buluşmasına böyle sahip çıkılması. Anadolu Yakası dışından gazetemizi almak isteyenler için abone servisimiz özenle çalışıyor. Abonelik formunu iç sayfalarımızda bulacaksınız.

Bu haftaki söyleşimiz için geçen haftasonu Amed'deyken Barış ve Demokrasi Partisi Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ile buluştum. Demirtaş ile uzun sohbetimizde merak ettiğimiz birçok konuda ona sorular yönelttim, o da net cevaplar verdi. Demirtaş ile sokakta da bulundum ve bir kez daha Amed halkının ona sevgisini gördüm. Selahattin Başkan bu halkın sevgili bir evladı olmanın yanı sıra üslubu ve bilgisi ile diğer partilerin üye ve taraftarlarının gıpta ile baktığı bir siyasi kişilik.

Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkan Yardımcısı Gürsel Tekin'in haftalar önce haberini verdiğimiz ve Tuzla'da gerçekleşen gayri resmi açıklamasının ardından İstanbul Büyükşehir belediye başkanlığı aday adaylığını geçen haftasonu resmen açıklaması CHP'deki seçim rekabetini ilginç bir hale getirdi. Çünkü Mustafa Sarıgül de bu yarışta. Bu ilginç rekabeti Halkın Nabızı yakından takip ediyor.

Adalet ve Kalkınma Parti'sinde ise daha sakin ve derinden giden rekabeti Anadolu Yakası'nda yine en iyi takip edebileceğiniz yayın Halkın Nabızı'dır.

Bu hafta da köşe yazarlarımız gündemi sizin için değerlendirdi. Haberlerimiz ise yine Anadolu Yakası'na yoğunlaştı.

Haftaya buluşmak üzere.

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.maltepeninnabzi.com

Sayı:15 | 13 Kasım 2013 Çarşamba

Fiyatı:1TL

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

'Heyeti biz belirliyoruz'

Geçen haftasonu Amed'de (Diyarbakır) partinin il binasında BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ile buluştum. Öncesinde ise Koşuyolu Parkı'nda kayıp yakınlarının oturma eyleminde bulunduk. Demirtaş burada bir konuşma yaptı. Demirtaş'ı, Amed sokaklarında görmek güzel. Bir siyasetçiden çok bir evlat gibi bağrına basıyor onu bu kent. Oysa Selahattin Demirtaş, Kürt genç ku-

şak siyasetçilerinin önde gelenlerinden ve en çok deneyim biriktirmişlerinden beni. Sorularına verdiği cevapların her birinde onun genç yaşta edindiği siyasi olgunluğun izleri bulunuyor. Kürt siyaseti çok dinamik bir alan. Bu yüzden kısa sürede yetkili bir siyasetçimize sormak istediğim birçok soru birikiyor. Bu kez de öyle oldu. Sorularımı sordum ve Demirtaş her sorumu içtenlikle cevaplandırdı:

Sayfa
12'de

Belma Akçura

Türkiye'de medya üzerine yapılan araştırmalara göre, yargı paketlerinde basın özgürlüğü genişlemedi, 90 gazeteci ve dağıtımçı, terör suçunu düzenleyen maddeden yargılanıyor. Basın sektöründe yılın ilk altı ayında işten ayrılan ya da atılanların sayısı 8 bin 996...

Belma Akçura

Türkiye'de çeşitli kuruluş ve sivil toplum örgütlenmelerinin ifade özgürlüğü ve medya üzerine yaptıkları çalışmalar devam ediyor. Hrant Dink Vakfı'nın basında nefret söylemi raporundan sonra Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı da (TESEV) hak ve özgürlüklerle ilgili bir rapor hazırladı. TESEV'in hazırladı-

Basın Özgürlüğüne İlişkin Rapor Furyası

ğı raporda yargı paketlerinde basın özgürlüğünün genişlemediği, keyfi tutuklamaların devam ettiği tespitleri yer aldı.

Facebook'un, ilk kez 28 Ağustos'ta yayımladığı "Küresel Hükümet Talepleri Raporu"na göre ise 2013'ün ilk altı ayında Türkiye hükümeti, 170 kullanıcı hakkında 96 bilgi talebinde bulundu. Twitter'ın 2013'ün ilk altı ayı için hazırladığı şeffaflık raporuna göre de Türkiye, kullanıcı bilgisini öğrenme ve içerik kaldırma taleplerine olumsuz yanıt aldı. Türkiye Yayıncılar Birliği (TYB) de Haziran 2012-Haziran 2013 dönemini kapsayan Yayıncı Özgürlüğü Raporu'nda en az 27 yazar, çevirmen ve yayıncının cezaevinde olduğunu açıkladı.

Basında çalışan sayısı düştü

Çalışma Bakanlığı'nın 2013 yılı Temmuz ayı sendika istatistiklerine göre "Basın, Yayın ve Gazetecilik" işkolunda çalışanların sayısı 95 bin 145'e düştü (30 Temmuz). Bu sayı, Ocak ayında 104 bin 141 idi. Yani 6 ayda 8 bin 996 kişi bu işkolundan ayrıldı/işten çıkarıldı. "Basın, Yayın ve Gazetecilik" işkolunda yetkili sendika sayısı ise ikiye çıktı. Türk-İş'e bağlı Basın-İş Sendikası'nın oranı yüzde 1.72. Hak-İş'e bağlı Medya-İş de yüzde 1.01 ile barajı aşarak yetki kazandı, Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası ve DİSK'e bağlı Basın-İş ise barajın altında kaldı.

63 gazeteciye 'terör'suçlaması

Son rapor BİA Medya Gözlem Grubu'ndan. Bianet'in BİA Medya Gözlem ve İfade Özgürlüğü Temmuz-Ağustos-Eylül 2013 dönemine ait raporuna göre; 66 gazeteci ve 27 dağıtımçı cezaevinde. 3 gazetecinin dışında hemen hepsi Terörle Mücadele Kanunu (TMK) ve Türk Ceza Kanunu (TCK) kapsamında 'örgüt' bağlantılı olarak yargılanmakta. 66 gazeteciden 36'sı ve 27 dağıtımçının ise tamamı Kürt medyasından. Temmuz-Eylül 2013 döneminde 28 gazeteci, yazar, medya çalışanı hakkında mahkemeler TCK'nın "terör"le ilgili maddelerinden ve TMK'dan bir ağırlaştırılmış müebbet ve 329 yıl 2 ay hapis cezası verdi.

Geçen yıl aynı dönemde 72 gazeteci ve 35 dağıtımçı hapisteydi ve mahkemeler biri gazeteci, biri dağıtımçı üç kişiye TMK'dan 20 yıl 7 ay 15 gün hapis cezası vermişti. Raporda 30 Eylül'de açıklanan Demokratikleşme Paketi'nde TMK ve TCK'nın "terör" suçlarını kapsayan maddelerinde hapis gazetecilerle ilgili düzenleme yapılmamasına da dikkat çekiliyor. Yine rapora göre; bu üç ayda gazetecilere, medya çalışanlarına ve sanatçılara yönelik en az 23 fiili, sözlü, sosyal medya üzerinden yazılı saldırı, engelleme ve tehdit yaşandı. Üç ayda altı internet sitesi, bir kartpostal, birkliip, altı film, bir dernek ismi sansürlendi.

Yedi gazete, üç TV'ye akreditasyon yasağı uygulandı. Çeşitli kurumlarca bir kitabın yayımlanması, bir filmin çekilmesi, bir gazetenin

dağıtılması yasaklandı, bir proje reddedildi. Bir gazeteciye ziyaret yasağı getirildi, cezaevindeki gazetecilere tutuklu gazetecilerle ilgili rapor verilmeydi. Radyo Televizyon Üst Kurulu (RTÜK) Temmuz-Eylül döneminde TV kuruluşlarına 79 uyarı, 448 para cezası; radyo kuruluşlarına 75 uyarı, 48 para cezası verdi. 2013'ün başında uluslararası medya meslek kuruluşlarının raporlarında 'kısmen özgür' olarak tanımlanan Türkiye, basın ve ifade özgürlüğü konusunda umarız daha demokratik düzenlemelerle anılır hale gelir.

Bu ve benzer haberlerin arkasını okumadan önce bütün sorulara sağlıklı yanıt verebilmek ve doğru yorum yapabilmek için özellikle ve öncelikle sokağın 'dilini' çözmek gerekiyor. Tam da bu nedenle sosyal medyanın "medyanın kimliği" üzerinden yaptığı eleştiriler önemli. Çünkü "sokağın dili" bu paylaşım sitelerinden çıktı. Şöyle ki; Basın "ifade özgürlüğü" ile ilgili yaptığı yasalara ilgi gösterdi, siyasilerin hak ve özgürlüklere saygılı olduklarına dair açıklamalarına geniş yer verdi ama hak talep eden öğrencilerin bile niçin terörist ilan edildiğini, her yerde satılan kitapların ne adına delil diye gösterdiğini araştırmadı. Basın 'İrkçiliğe karşıyız', 'milliyetçiliği ayaklarımızın altında ezeriz' diyen siyasileri yazdı ama her seçimde milliyetçilerin oyunu kapmak için bayrağa ve Atatürk'e nasıl sarıldıklarını, Kürtlerin sorununu 'çözeceğiz' diyerek nasıl oyaladığını hatırlamadı. Hatırlatanlara da 'bölücü' muamelesi yaptı. Basın 'ekonomide güçlüyüz, iyiye gidiyoruz' açıklamalarına yer verdi ama aynı basın işçilerin, memurların emeklilerin durumunun nereye gittiğini bilemedi. Basın; bir topluma ne kadar daha yalan söylenebiler? Bir basın bütün bu gerçekleri daha ne kadar saklayabilir?" şeklinde özetlenebilecek sokağın dilinden bunaldı...

Eeee haliyle sokaktaki de bunaldı...

Mesele budur...

Raporlar; seslerinin üzerine atılan şalı yırtarak sokaklara çıkanların profilidir.

İshak Karakas

T: 90 216 457 46 46

F: +90 216 457 13 12

Konuşkan direniş, demokratik özerklik

Ahmet TULGAR

Gezi Parkı direnişinin daha başında, o rengarenk çadırlar kurulmaya başlandığında, bir kez daha 'demokratik özerklik' kavramı üzerine düşünmeye başladım. Ama bunun sebebi yerleşimle, yerleşmeyle, yani coğrafi bir durumla ilgili değildi. O parkta ve sonrasında direniş alanlarında oluşan iletişim ve irade ile ilgiliydi. 'Demokratik özerklik' ihtiyacı ve imkânına bunlar işaret ediyordu. Öyle baktım ben de bu direnişe, bu direniş boyunca karşılaşmalara, bir araya gelişlere, iletişime geçişlere.

Kürt Siyasal Hareketi'nin Türkiye siyasetine esinlediği, önerdiği, ülkenin yeni toplumsal formasyonunun vizyonu, perspektifi olabilecek 'demokratik özerklik'in nüvelerinin bu direnişte bir kez daha ve çok net ortaya çıktığı konusunda ikna oldum bir süre sonra.

Evet, bundan böyle direniş bağlamında her ne olursa olsun, süreç nereye giderse gitsin, bence Gezi Parkı direnişi ve sonrasındaki protestolar çerçevesinde gerçekleşen örgütlenmeler, bir demokratik özerklik talebi, deneyimi ve hatta demokratik özerklik temelinde oluşmakta olan bir top-

lumsal örgütlenmenin nüvesi olarak tarihte yerini alacaktır.

Gerek protestolara katılan ve destek veren, dünya görüşleri, yaşları ve sınıfsal, ulusal aidiyeti birbirinden farklı birey ve örgütlerin birbirlerine yaklaşım ve dayanışmasındaki ortaklaştırıcı ama kimliklerini muhafaza edici tavır, gerek süreç içinde oluşan örgütlenmelerin eylem birliğindeki esneklik ve yeri geldiğinde eşgüdümülülük yeri geldiğinde kendiliğindenlik, gerekse ülke geneline yayılan protestolardaki yerel özgüllük ve özgünlük, 'demokratik özerklik' imkânlarına işaret etti direniş süresince.

Sokakta protestolar devam ederken birey ve grupların muhalif, özgür medya ve sosyal paylaşım siteleri üzerinden yoğun bir iletişim ve söylem üretimi başlatması ve bir süre sonra da ülke anaakım medyasının sansürünü ve manipülasyonunu aşmak için uluslararası anaakım medyaya seslenmesi de direnişe yoğun bir konuşkanlık kazandırdı. Daha direnişin başında ortaya çıkan ve hızla yayılan zeka ürünü graffiti ve sloganların da etkisiyle geniş toplumsal kesimlerin kısa sürede dikkatini çeken bu konuşkanlık, bir süre sonra başka meydan, cadde ve kentlere de sirayet etti. Neşe

ve zeka içeren bu konuşkanlık direnişin öncelikli niteliği oldu.

Protestocu grupların birbiriyle meydanlar ve kentler arası iletişimi, direniş sahalarında oluşan meclis ve platformlar, koordinasyon odakları yine bu konuşkanlık durumuna eklendi.

Bu konuşkanlık da işte, hem 'demokratik özerklik' talebinin bir tezahürüydü hem de 'demokratik özerklik'in çok önemli bir niteliği idi bence.

Birkaç yıl önce Genel Yayın Yönetmemiz İshak Karakaş ile yerel yönetimler bağlamında demokratik özerkliğe ilişkin bir sempozyuma katılmış, ikimiz de birer bildiri sunmuş-tuk. İshak, 'İstanbul için demokratik özerklik' başlıklı bir konuşma yapmış, ben de yaptığım konuşmada demokratik özerkliğin konuşkan niteliğine değinmiştim. Şöyle demiştim orada:

"(...) Demokratik özerklik, bir güç toplayış, güçleri bir merkezde toplayış, yeni bir merkez oluşturuş değil, sürekli, mütemediyen bir hak iddia ediş, işte tam da bundan, felsefe ve evrensel hukuktan güç, gücünü toplayıştır. Böylelikle insanı kırmayan, öz-savunmasını silahsız ve felsefe ile yürüten, yepyeni bir insani örgütlenme modeli oluşur, oluşacaktır. Demokratik özerklik gevşektir, ucu açıktır

ve bu haliyle merkezi devleti güçten düşüren bir alternatiftir.

Demokratik Özerk yapılar silah ve kaynak açısından kendisinden çok daha güçlü olabilecek merkezi devletler karşısında kendisini ancak felsefe ve evrensel hukuk ile açıklayacağı hak iddia edişlerle savunabilir. Demokratik Özerk yapılar dünya ile iletişim halinde, durmaksızın söylem üreten, akıl ve vicdana seslenen konuşkan örgütlenmelerdir.

Demokratik Özerklik felsefe ve hukukun toplumsal örgütlenmeye dönüşmüş halidir.

Silaha ihtiyaç duymaz, silah ile yenilmez.

Devleti çaresiz kılan bir alternatiftir. (bakınız: <http://ahmettulgar.wordpress.com/2011/03/13/demokratik-ozerklik-konuskan-bir-toplumsal-organizasyon/>)

Gezi Direnişi, bize bir kez daha demokratik özerkliğin bu konuşkan niteliğini de gösterdi. Ya da eylemin bu konuşkan niteliği demokratik özerklik ihtiyacına işaret etti.

Dahası, konuşkanlığın demokratik özerkliğin öncelikli niteliği, demokratik özerkliğin yeniden üreten ve savunan niteliği olduğuna.

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

☐ 3 Ay Yurtiçi 15 Yurtdışı 15 €	☐ 6 Ay Yurtiçi 30 Yurtdışı 30 €	☐ 1 Yıl Yurtiçi 60 Yurtdışı 60 €

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN:TR 350004600029888000189926
€ HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0201353 IBAN:TR 880004600029036000201353

Halkın Nabzı Gazetesi

Sürekli Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet Tuglar

Görsel Yönetmen
İsmail Doğan

Grafik Mizanpaj
Hakan Yıldırım
Ayda Araz

Kurumsal İletişim
Ayşenur Aksoy

Haber Merkezi
Lale Duman

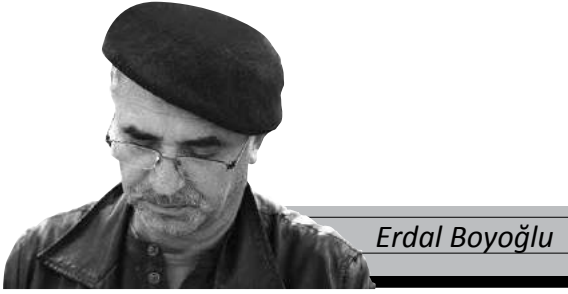
Kültür Sanat
Bedros Dağlıyan
Spor

Arjen Barış

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur Karakaş

Danışma Kurulu
Fehim Işık
Samet Mengüç
Fuat Tokat

Adres: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Erdal Boyoğlu

Sürgün, Göçmen, Soykırım, ve Mülteci Sorunuyla Yüzleşme ve Hesaplaşma

ÇERKEZ SÜRGÜNÜ

21 Mayıs 1864, Çerkesler Rusya Çarlığı karşısında sistemli bir şekilde soykırma tabi tutuldular ve hiç bilmedikleri topraklara sürgün edildiler. İki milyon insanın hayatını kaybettiği, yüzbinlercesinin ise hiç bilmedikleri yeni coğrafyalara sürgün edildiği tarihtir. Çerkesler, hem anayurtlarında hem de anavatanlarından uzakta bulundukları tüm ülkelerde (Türkiye, Suriye, İsrail, Ürdün, Abd, Almanya, Kanada, İngiltere vs) her yıl 21 Mayıs tarihinde "sürgün ve soykırımı anma programları" düzenliyorlar. 21 Mayıs 1864 Büyük Çerkes Sürgünü ve Soykırım günüdür.

Belgelerde anlatılan Dersim sürgünleri, Binlerle ve hatta on binlerle ifade edilen Dersim sürgünleri yanlış yerlere gönderilerek ailelerinden koparıldılar. Dönemin İskân Müdürü Dr. Reşad Tanyeri'nin resmî talimatları, sürgün listeleri, telgraflar, sürgün mektupları, hastalık ihbarnameleri, güvenlik, sağlık, nüfus, ölüm, ulaşım konularında gerçekleşmiş resmî yazışmalardan oluşuyor. Söz konusu belgelere göre 1938 yılında Dersim halkından batıdaki yerleşim merkezlerine en az 7 bin, en çok 12 bin kişinin sürüldüğünü yazmaktadır. Dersim sürgünlerine, hiçbir

ölçü tanınmadan, kadınlara, hastalara, beşikteki bebeklere, yaşlı ve sakat insanlara bile uygulandığı ortaya çıktı. Bir yük vagonunda gözlerini dünyaya açtıktan 6 yıl sonra, 1938'de, ailesiyle birlikte Dersim isyanı sürgünleri arasına yine bir yük vagonunda katılan Cemal Süreya'nın, "Bizi bir kamyonu doldurdular Tüfekli iki erin nezaretinde Sonra o iki erle yük vagonuna doldurdular Günlerce yolculuktan sonra bir köye attılar Tarih öncesi köpekler havlıyordu..."- dizeleriyle anlattığı, hayatında derin

izler bırakan bu sürgüne ilişkin resmi yazışmalar 71 yıl sonra ilk kez Dersim belgeleri üzerine çalışmalar yapanlar tarafından günyüzüne çıkarıyor. Cumhuriyet Tarihinde Dersim'in Önemi

Dersim coğrafyasının önemli bir bölümünün Bakanlar Kurulu tarafından "yasak bölgeler" olarak ilan edilmesi; bu bölgelerin insanların Batıya zorunlu ikamete gönderilişi; yasak bölge dışındaki yerlerden de sürgün edilenlerin olduğu; Batıya gönderilenlerin 1947'de geri dönmeye karşı "yasak bölge" uygulaması 1950'ye kadar devam etmiştir.

1938 Dersim belgelerinde; Bakanlar Kurulu'nun sadece 6 Ağustos 1938 tarihli kararıyla, 1.246 haneden 5 bin kişinin, 15 şehrin 50 kazasına bağlı 922 köye zorunlu göçe tabi tutulduğu anlaşıyor.

Belgelerde anlatılan Dersim sürgünleri, sadece Erzincan tren istasyonundan Batı illerine gönderilenlerden ibaret olanları kapsıyor.

Osmanlı dönemindeki raporlar başta olmak üzere, tüm resmi belgelerde Dersim halkı, bazen "Kızılbaşlar", bazen "Türkmenler", bazen "Kürtler" olarak geçerken sürgün yazışmalarında ise genellikle "muhacirler" deyimini kullanılmıştır. Dersimli sürgünler, belgelerde, "Doğu Muhacirleri", "Doğu Göçmenleri", "Doğu Halkı", "Tunceli Muhacirleri" gibi adlandırmalarla yer alıyor.

Sürgünler sadece Dersim'den değildir. Erzincan, Refahiye, Tercan ve Kemah'tan da sürgün edilenler vardır. Buradan sürgün edilenler de -ne tuhaftır ki- 'Tunceli Muhacirleri' içinde yer alır. Bunların İsmet İnönü'nün Erzincan'dan çıkarılmasını istediği 'Dersimli marabalar' olduğu tahmin ediliyor. Belgelerden, sadece Trakya ve Çanakkale'ye 1.300 kişinin gönderildiği tesbit ediliyor.

İstanbul Valiliği'ne gönderilen bir yazıda, "yasak bölgeler halkından ele geçen 5-7 bin kişinin memleketin muhtelif mahallerine nakilleri hakkında nüfus cetvelleri de sunularak- bilgi verilir."

Kısacası, asker, asker yardımcısı, çoban, 'eşkıyayla savaşan kişi' veya 'gazi' olmak dahi, Dersimlilerin sürgüne gönderilmesine engel olamaz." T.C. Devletin hazırladığı „Dersim Raporları“ kaynak olarak bakılmalıdır. Sürgün "Yersiz- yurtstuz, kimsesizlik-tir.

Sürgün dinmeyen bir yürek sızısıdır. Sürgün yaşamı, sürekli mutsuzluk ve yalnızlıktır.

Edward Said'in sürgün tanımını şöyle yapıyor:

"Sürgün hakkında düşünmek tuhaf bir biçimde davetkar hatta kışkırtıcı bir şeydir de, sürgünü yaşamak korkunçtur. Sürgün, bir insan ile doğup büyüdüğü yer arasında, benlik ile benliğin gerçek yuvası arasında zorla açılmış olan onulmaz gediktir: Özündeki kederin üstesinden gelmek mümkün değildir. Tarihin ve edebiyatın, sürgünü insanın hayatında kahramanca, romantik, şanlı ve hatta muzafferane sayfalar açan bir durum olarak betimleyen hikâyeler barındırdıkları doğrudur. Ama bunlar hikâyeden, yabancılaşmanın kötürümleştirici hüznünü alt etme çabasından ibarettir. Sürgünde elde edilen kazanımlar sonsuza dek arkada bırakılmış bir şeyin kaybedil-

mesiyle sürekli olarak baltalanır."

MALTA SÜRGÜNLERİ

Mehmet Akif Bal, Hüseyin Cahid Yalam, Falih Rıfkı Atay, Galip Kemali Söylemezoğlu, Yunus Nadi Abalıoğlu, zekerya Sertel, Asım Us, Halil Kurt, Süreyya Sami Berkem, Tevfik Rüştü Aras, Hüseyin Suat Yalçın, Hüsamettin Ertürk, Ali Fuat Okyar, Mithat Şükrü Bleda, Ali İhsas Sabis, Rahmi Apak, Ahmet Emin Yalman, Ali Münif Yeğena, Ziya Gökalp, Halil Mentese, Mustafa Reşat Mimaroglu, Aka Gündüz, Hüseyin Raif Orbay, Mehmet Faik Ener, Ubeydullah Efendi İngilizler tarafından Malta'ya sürüğüne gönderildiler.

"Malta surgunleri Ermeni katliamının tespit edilebilmiş musebbibleri ve uygulayıcılarıdır. Ermeni soykırımı (sozde degil ozde) aslında osmanlı'nın bir sorunu olması gerektiğine rağmen, Malta sürgünlerinin hemen hepsinin yeni Cumhuriyetin kurucu kadroları olması, bu lanetin bugüne kadar başımıza bela olmasının nedenidir. İşin garibi her fırsatta bürokrasi ve İstanbul burjuvazisi ile kapışan Anadolu yesil burjuvazisi ve esrafi, Ermeni meselesinde tam bir birlik halindedir. Türkiye de kaç hakim grup var sayabilir misiniz; diyen Taner Akçam'dır..

1299'da başlayıp 1924'te son bulan Osmanlı hanedanlığına.sürgün yolu sirkeci istasyonu'ndan 1924'ün 4 mart akşamı saat dokuz çeyrek kala kalkan bir trenle gerçekleşti.. Tren isviçre'ye gidecek olan 'simplon ekspresi'ydi. Anadolu'nun, Ortadoğu'nun, Balkanlar'ın, Doğu Avrupa'nın ve Kuzey Afrika'nın tarihini 600 küsur yıl boyunca baskı ve zulüm altında tutan bir

imparatorun torunları bu toprakları zorunlu terk ediyorlardı. Osmanlı hanedanı,TBMM'nin 3 mart 1924 günü kabul ettiği 431 sayılı kanun uyarınca türkiye sınırları dışına çıkartılıyordu. Hanedan mensuplarının herbirine dönüşü olmayan, sadece 'gidişe mahsus' birer pasaportla ikişer bin ingiliz lirası verildi, mal varlıkları tasfiye edildi ve Türkiye'ye değil girmeleri, türk topraklarından transit geçmeleri bile yasaklandı.

Halife Abdülmecid (padişah)efendi, kızı Dürrüşehvar Sultan'la, oğlu şehzade Ömer Faruk efendi'yle ve kadınlarıyla beraber 4 mart akşamı isviçre'ye gönderilmişti..Ertesi günü, 24 saat içerisinde terketmeye mecbur tutulan şehzadeler yani osmanlı hükümdarlarının soyundan gelen prensler yola çıktılar. julio sezari vapuru şehzadeleri, imparatorluk prensleri sürgüne gönderildi.

Kürt Teali Cemiyeti kurucu üyeleri, Abdullah Cevdet ve Doc.Dr.Şükrü Sekban sürgüne gönderildi.

1924 de Anadolu'da yaşayan Rumların mutabakat sonrası Yunanistan'a sürüldü.

1934 'de Trakya'da yaşayan Yahudiler (museviler) yerlerinden sürüldü.

1938 Dersim katliamında arta kalan insanlar Batı'ya Sürüldü.

1941 Varlık vergileri uygulaması sonucu, İstanbul, İzmir, Anlarada yaşayan Ermeniler, Rumlar ve Museviler Aşka le'ye sürüldü.

1955 6/7 Eylül olaylarının başlatılması sonucu, Rumların, Ermenilerin yerlerini terk etmek zorunda kaldı.

1964'de İstanbul ve İzmir'den Rumlar yunanistana sürüldü.

1971 askeri darbesi sonrası, sosyalistler, aydınlar zorunlu sürgün yaşadılar. 1980 askeri darbesi sonrası 30 bin politik insan, zorunlu olarak yurt dışına çıkarak sürgün yaşamaya devam ediyorlar. Hala dönemeyen binlerce 12 eylül sürgünü var.

sosyalist, Komünist, Aydın, yazar ve muhalif olanlar düşüncelerinden dolayı önce cezaevlerine hapsediliyorlardı, cezaevinden çıktıktan sonra da 1 yıl ile 5 yıl arası sürgüne gönderiliyorlardı.

T.C.Adelet Bakanlığı; 12 Eylül sonrası 29.500 kişinin yurtdışına çıktığını resmi olarak açıkladı.

Anadolu toprakları sürgünler diyarı oldu. Nazım Hikmet, Dr. Hikmet Kıvıncımlı, Musa anter, Aziz Nesin, Orhan Kemal, Kemal Tahir, Yaşar Kaya, Batman Belediye Başkanı Mustafa Ramanlı, Diyarbakir'li Necip Köprülü ve Yılmaz Güney iç sürgünler furyasının önemli simalarıydı. İç sürgünlerin gittikleri yerler Konya,Niğde, Bursa, Kırşehir gibi yerlerdi. Devlet, en çok fazla Konya'ya gönderiyordu. Çünkü sürgüne gönderilenler orada izole ediliyorlardı. Sürgünler, her akşam imza atmaya gidiyordu. Her türlü baskıya maruz bırakılıyorlardı. Gerici, faşist gruplar sürgüne gelenlere her türlü hakareti yapıyorlardı, onlara düşman gözıyla bakıyorlardı. Devletin güvenlik güçleri ise bu saldırganlıklara gozyumuyordu. Sürgün yok etmektir, insanı var olan değerlerinden koparıp almaktır.

Sistem ve egemenler hiçlik duygusu vererek yok etme kültürünü gösteriyor. İnsanı değerlerden koparıp atıyor

Devam edecek

Cumhuriyet'in kalbi Atatürk'tür.

Adalar Belediyesi tarafından Atatürk'ün 75. ölüm yılında Büyükdada "Atatürk ve Cumhuriyet" konulu bir söyleşi düzenlendi.

Devlet Eski Bakanı Önay Alpagu ile Yeditepe Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı Prof. Dr. Meral Sağır Öztürk'ün konuşmacı olduğu paneli, Adalar Belediye Başkanı Mustafa Farsakoğlu yönetti. Adaevi'nde yapılan söyleşide Farsakoğlu, "Cumhuriyet'i sürdürmekte kararlıyız. Çoğalmak zorundayız. Bu yalnızca sayısal bir çoğalma değil, nitelikli bir çoğalma olmalıdır" diyerek, sözlerini şöyle sürdürdü: "Bugün resmi görevliler ve halkımız tarafından Atatürk'ü daha iyi anlat-

mak, minnetle anmak ve ideallerini gelecek kuşaklara aktarmak için çeşitli etkinlikler düzenleniyor. Biz de bugün iki değerli akademisyen ve siyasetçi ile bir söyleşi yapmayı arzu ettik. Cumhuriyet'in iki yurtsever, devrimci kadını düşüncelerini bizlerle paylaşacaklar. Cumhuriyet'e ve Atatürk'e sahip çıktığınız için, sizlere de çok teşekkür ediyorum."

"Sarı paşa yaptıysa, o iyi bir şeydir."

Önay Alpagu, ilgiyle dinlenen ve sık sık alkışlanan konuşmasında şunları söyledi: "Öğrencilerime on yıldır şu anekdotu anlatıyorum: Cumhuriyet'in ilanında Ankara'da 101 pare top

atışı yapılır. Ankara'nın uzak mahallelerinde oturan yaşlı bir adam, top atışını duyunca ellerini çırparak, 'Yaşasın Cumhuriyet!' der. Orada bulunan gazetesi yaşlı adama sorar, 'Dayı, sevindin. Cumhuriyet'in ne olduğunu biliyor musun, peki'. Yaşlı adam yanıt verir: 'Sarı paşa yaptıysa, o iyi bir şeydir'.

Bizim toplumumuz için Cumhuriyet hemen kolay alışılabilecek bir yönetim olmamıştır. Yüzlerce yıllık saltanatın ardından millet egemenliğine dayalı bir rejim getirilmiştir. Cumhuriyet'i Cumhuriyet yapan devrimlerle öyle bir sistem yaratılmıştır ki, içerden ve dışarıdan hırpalandığı halde bugün de sapa sağlam ayakta durmaktadır. Sömürgeci devletler hiçbir zaman emperyalist isteklerinden vazgeçmiyorlar. Bugün de kuşatmalarını, bağımsızlık karşıtı isteklerini sürdürmeye devam ediyorlar.

"Cumhuriyet'in kalbi Atatürk'tür"

Türkiye'nin jeopolitik konumu hep iştahları taze tutuyor. Ulus devletin içi küreselleşme modası ile boşaltılmaya çalışılıyor. Şimdi başka bir şey oldu; baskı toplumu harekete geçirdi. Baskının etkisiyle Atatürk'ü daha iyi anlamaya başladık. Bu diri güç, gençler ayakta olduğu sürece korkmayalım.

"Cumhuriyet aynı zamanda bir kadının devrimidir"

Alpagu, Cumhuriyet'in hukuk, ekonomi ve eğitim alanındaki devrimlerinden de söz ettiği konuşmasında,

Cumhuriyet'in aynı zamanda bir kadın devrimi olduğuna vurgu yaptı. Alpagu, sözlerini bir soruyla sürdürdü: Bana, aşk nedir diye sorsalar şöyle derim: 'O hiç yüzünü görmediğim, 132 yaşındaki erkektir' Ne senden vazgeçmek mümkün, ne de senin eserlerinden...

"Atatürk ruhunun canlanışına tanıklık etmekten mutluyum"

Önay Alpagu'dan sonra söz alan Prof. Dr. Meral Sağır Öztürk, konuşmasında 'Sosyal değişim ve Atatürk' teması üzerinde durdu:

"Atatürk çağını, zamanının gereklerini çok iyi anlamış bir lider. Bugün çağımızın bakış açısıyla baktığımızda, örneğin okullarda karma eğitime neden karşı çıkılıyor? Nerede hata yapıldı? Bir görüş şöyle diyor: Atatürk'ün devrimleri yarıda kaldı. Atatürk'ün ölümüne kadarki süre, 15 yıl, devrimlerin yerleşmesi için yeterli olmamış olabilir. Çok partili yaşama koşullar yeterince olgunlaşmadan geçildi diyen bir görüş de var.

Geldiğimiz nokta kaygı verici. Neler yapılabileceği konusunda Atatürk'ün verdiği ipuçları var. Zamanın ruhuna da bakmamız gerekir. Cumhuriyet ile demokrasi arasındaki ayrılmazlığın farkına varmak gerekir.

Anlamli ve hüznü bir günde bizi bir araya getirdiğiniz için teşekkür ederim. Bugün geldiğim Antalya'da da, burada da Atatürk ruhunun canlanışına tanıklık etmekten mutluyum."

ATA'ya saygı zinciri

Kadıköylüler, ölümünün 75.yılında, Cumhuriyetimizin Kurucusu, Ulu Önderimiz Atatürk'ü, 6.5 km'lik sahil yolu boyunca el ele oluşturulan Ata'ya Saygı zinciri ile andılar.

Kadıköy Belediyesi gönüllülerinin öncülüğünde Fenerbahçe (kayıkhanesi)-Bostancı (Çatalçeşme) sahil yolu arasında toplam 6.5 km'lik sahil yolunda, yan yana ellerinde Türk

Bayraklarıyla zincir oluşturan katılımcılar, Atamızın ölüm-süzleştiği an olan saat 9'u 5 geçe saygı duruşunda bulundular.

Teknelerin de sahile yansarak kıyı boyunca sirenleriyle destek verdikleri Ata'ya Saygı Zinciri ile Cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk, bir kez daha şükranla anıldı. Saygı zincirine katılanlar İstiklal Marşımızı da hep birlikte söyleyerek etkinliği tamamladılar.

Çoğunluğun tahammülü

ANAP Eski Genel Başkanı
İktisatçı

Nesrin NAS

Başbakan yine yaptı yapacağını. Türkiye'nin namusu benden sorulur dedi ve 'kızlı erkekli öğrenci evleri' tartışmasıyla gündemi belirledi. "Demokrasilerde devletin ahlak polisliği yapması mümkün mü, özel hayatlarımız ve konutlarımız Anayasanın koruması altında mı, ahlakın ölçüsü çoğunluk mu, kızlı erkekli evler terör yuvaları mı yoksa fuhuş yuvaları mı, 'apart' denilen bu konutlar vergi kaybına mı neden oluyor?" gibi hemen hemen akla gelen her yönüyle 'kızlı erkekli öğrenci evleri' tartışmasına dahil olduk.

Zaten çoğumuz devletin düşünce polisliği yapmasına da 'ahlak polisliği'ne de aşinayız. Ahlak adına, devletin dirlik ve düzeni adına demokratik hak ve özgürlüklerin canına ot tıktığı bir devlet ve toplum düzeni bize uzak değil. Darbe dönemlerinde devlet bizi hizaya sokmak için az uğraşmadı. Evlerimiz basıldı, kitaplarımız yakıldı, kimliklerimiz yok inançlarımız suç sayıldı, dilimiz, türkülerimiz yasaklandı, kızlar bekaret kontrolüne yollandı... Şaşkınlığımız tüm bunların geçmişe ait olduğunu düşünmemizden ileri geliyor. Paket paket demokratikleşiyoruz ama zihniyetimiz aynı.

Oysa bu ülkede kendilerini 'merkez'de konumlandıklarını ileri sü-

ren siyasi partiler 'muhafazakar'lığa özel bir vurgu yaparlar. Başbakan da 'muhafazakar'lığını sık sık ve övünerek vurguluyor. Başbakan'ın ülkeyi kendi evini yönetir gibi yönetmek istediği ve toplumun asla kendi haline bırakılmaması gerektiğine inandığı da açık. Sözü'nün üstüne söz söylenmesini istemeyen tavrı ve tutumuyla her geçen gün otoriterliğe sivrülen ve muhafazakarlığını en önemli 'değer' olarak gören bir Başbakan'ın, bu nedenle toplumu, gençleri hedefe koyarak düzenlemeye kalkışmasının şaşılacak bir yönü yok.

Çünkü, muhafazakarlık ve otoriterliğin her türü gençlikten korkar. Gençlik, doğası gereği değişim ister, yenilik ister, statükoya karşıdır. Bu nedenle düzen karşıtıdır. Gelişmesini ve zenginliğini iyi eğitilmiş özgür ve yaratıcı insan kaynakları üzerine bina eden demokratik çoğulcu toplumlar için bu bir fırsat olarak görülürken, bizim gibi devletin aşırı merkezîyetçi ve müdahaleci olduğu ve zenginliğinin tek kaynağı tekelleri rant olan toplumlarda gençlik zaptürapt altına alınması gereken bir çıban başıdır.

Gençlerin zaptürapt altına alınmasında özgürlükleri sınırlamak, toplumu yasaklarla çevrili bir kamu alanına hapsetmek çoğu zaman yeterli olmaz.

İşte burada 'ahlakçılık devreye girer. Devlet, toplumun ahlakına sahip çıktığı propagandası ile aileleri, mahalleyi devreye sokar. Şimdi yaşadığımız tam da budur. Sorun, bir kaç Vali'nin ya da kamu görevlisinin Başbakanın sözlerini talimat kabul ederek eyleme geçmesi değildir. Bu tür denetimlerin hala hukuk yoluyla savuşturulması imkanı vardır. Ama devletin 'ahlak' dayatmasıyla harekete geçirdiği ve yanlarında saf tuttuğu mahalle ile mücadelede 'özel hayatın dokunulmazlığı' kazanamaz.

Hele bizim gibi henüz modern toplum ilişkilerinin kurulmadığı, din, kimlik ya da hemşehrilik bağıyla bağlı topluluklar halinde yaşayan yapılarda, devlet hakem olmak yerine taraf olmayı seçtiğinde her topluluk diğerini sorun olarak görmeye başlar. Bu, toplumda varolan güveni yok eder. Aileler çocuklarına, komşu komşuya güvenmez. Güven azaldıkça otoriterliğe kapı aralanır. Böyle toplumlarda eğer çoğunluğun mensubu değilseniz, Başbakan'ın dediği gibi 'gayri meşru hayat'ın bir parçası olarak addedilirsiniz ve size sadece 'tahammül' edilir. Can alıcı nokta işte bu: Tahammül etmek. Yaşam biçiminize, kimliğinize, ana dilinize, cinsiyetinize, inancınıza tahammül ediliyorsa zaten siz toplumun asli unsuru olarak kabul edilmiyorsunuz

demektir. Ve nasıl yaşayacağınız, neye inanacağınız size tahammül gösterenlerin sabrına bırakılmıştır. Kaldı ki ilahiyatçı profesör Akil insan Hayrettin Karaman Yeni Şafak'taki köşesinde "Bireyler, muhtaç oldukları çoğunluğun hatırı için bazı özgürlüklerini 'gönüllü olarak' kullanmamalıdır...inadına kullanırlarsa en azından mahalle baskısı, değerleri çiğnenen çoğunluğun hakkı olur." dedi.

Sünni müslüman Türk çoğunluğun hatırı için bazı özgürlüklerimizden gönüllü olarak vazgeçmediğimizden, devletimiz hem polisi hem mahalleyi hem de aileyi devreye sokmaya karar vermiş görünüyor. OECD ülkeleri içinde barınma kalitesi, çalışma koşulları, su ve hava kalitesi, eğitim ve beceri düzeyi gibi göstergelerde en kötü yüzde 20'lik dilimde yer almamız ne siyasetin ne de toplumun gündeminde. Üstelik 20 yaşın üstündeki kadınların yüzde 85'inin evli olduğundan bihaber, geride kalan yüzde 15'i 'gayri meşru hayatların' dan kurtarma iddiasıyla otoriterlikten totaliterliğe kaymakta da beis görmüyoruz. Ve en tehlikelisi nüfusumuzun yüzde 51'ini oluşturan kadınlarımızı sosyal ve ekonomik hayatın dışına itelerken, kızlı erkekli gençlerimiz için de bu ülkeyi koskoca bir hapishaneye çeviriyoruz.

Önder Birol Bıyık

TEHLİKELİ SULARDA YÜZMEK

Türkiye yeni bir seçim sürecine girerken Başbakan Erdoğan, Kızılcahamam İstişare toplantısındaki konuşmasında kız ve erkek öğrencilerin birlikte kaldığı evlerde her türlü ahlak dışı başıbozuk ilişkilerin yaşandığını, kolluk güçlerinin bu evleri denetleyeceğini, gerekirse bunun için yasal düzenlemeler yapacaklarını belirterek yeni bir toplumsal kutuplaşmanın da fitilini ateşledi.

Başbakan dindar toplum meselesine o kadar kafayı takmış durumda ki, “Çoğulcu demokratik toplum, farklılıklarla bir arada yaşamak, özel yaşamın dokunulmazlığı” gibi aslında Türkiye’nin sosyal barışı ve geleceği için yegâne geçer yol olan sözler “kulağa hoş, içi boş” olmanın ötesinde bir anlam ve karşılık bulmuyor onun katında...

Her adımda ayrıştırıcı, her adımda ötekileştirici, her adımda toplumun fay atlarını dinamitleyen bir tarz-ı siyaseti, iktidar kültürü haline getiriyor. Elbette hesabı kitabı yapılmadan söylenen, Hasan Cemal’in deyişiyle ‘deli saçması’ değil bu sözler. Aksine yüksek gerilim hattında iktidar açısından kısa vadede bol getirisi olan bir stratejik aklın eseri...

Bunun seçimlere üç kala bir algı yönetimi olduğu açık... Bu yönetime daha önce içki tartışmalarında olduğu gibi sık sık başvurmuştu başbakan... Hakkını teslim etmek gerekirse iyi de beceriyor...

İslami yaşam tarzını tek ahlakçı yaşam tarzı olarak algılayan bu bakış açısı, laik, modernist, seküler yaşam tarzına

sahip kesimleri ve özellikle gençliği, yoldan çıkmış, ahlaktan sapmış, her türlü kötü alışkanlıklara teşne, imana getirilmesi gereken bir kitle olarak kodluyor mütebedeyyin insanların zihninde...

Bu çok kötü bir işaret etme ve ötekileştirme hali... Ama o kadarla da sınırlı değil! Aynı zamanda bu, iktidar gücüyle inşa edilmek istenen bir İslami toplum projesi... Nereye kadar götürülebilir o ayrı mesele... Bu ülkede devran değişiyor, iktidarlarda değişiyor, yasalar değişiyor ama muktedirin hükmetme hırsı nedense hep baki kalıyor.

Ne demişti başbakan bir hatırlayalım; “Bazı yerlerde yurtlar noktasında ihtiyacına cevap veremediğimiz için evlerde kalma noktasında sıkıntı yaşanıyor. Buralarda güvenlik güçlerimize gelen istihbari bilgiler var. Valiliklerimiz bu durumlara müdahale ediyorlar... Buralarda nelerin olduğu belli değil. Karmakarışık her şey olabiliyor. Sonra anneler-babalar feryat ediyor. Muhafazakâr demokrat parti olarak biz buna müdahil olmak zorundayız. Bu ülkede annelerin-babaların kahir ekseriyetinin bu işlere asla müsaade etmeyeceğini bilen insanım. Nerede nasıl seslerin yükseldiğini bilen insanım. Bu işte biz kararlı adım atmaya mecburuz.”

Bu açıklamalardan şunu anlıyoruz ki, devletin istihbarat birimleri başka işleri yokmuş gibi, üç beş kişi bir araya gelerek zar zor ev kirasını denkleştiren çocukların nasıl bir ev hali var, bunun istihbaratını toplamaya başlamış. Muhafazakâr ‘demokrat’ bir parti ola-

rak, ‘karışık işlerin’ döndüğü kızlı erkekli öğrenci evlerine müdahale etmek zorundaymış başbakan? Anne babalar feryat figan ediyorlarmış! Çok iyi anlıyormuş bunu...

Yani artık sadece telefonlarınız dinlenmiyor, evinizin içini de gözetliyorlar. Hiç kimse güvende değil yani. Röntgencinizle yaşamaya alışın ve sevişirken ses çıkarmamaya dikkat edin!!!

Kükreyen sesinizle millete ahlak dağıtırken o kadar da masum değil be devr-i iktidarınız... Sırrı Süreyya Önder o hoş hazır cevaplılığıyla lafı gediğine koyuyor işte:

“Öğrenci evlerinden önce, cezaevlerinde tecavüze uğrayan çocuklar, 13 yaşında evlendirilen kızlar, Van’da üşüyen aileler ve Uludere’de 14 yaşında ölen gençlerin sorumlusu devlet kontrol edilmeli...”

11 yıldır iktidarınız döneminde Kemalist laisizmin mağdur olduğunuzu söylüyordunuz ki, haklıydınız. Ama bugün muktedirsiniz ve Kemalizm’in yöntemlerini devralarak sizin gibi düşünmeyen, yaşamayan insanlara kendi yaşam tarzınızı dayatıyorsunuz.

Bunu yaparken de ahlak, namus gibi oynanmaması gereken, çok göreceli ve hassas kavramları çekincesiz kullanıyorsunuz. Sizin gibi düşünmeyen herkesi susturmak ve tasfiye etmek istiyorsunuz. Bunu barış sürecine yaklaşımınızda görüyoruz, Suriye ve Rojava meselesinde görüyoruz, Gezi gençliğine yönelttiğiniz büyük öfkenizde görüyoruz, işten attırdığınız gazetecilerin dramlarında görüyoruz.

Ama şunu unutuyorsunuz, devlet ve devleti yöneten iktidar, kimin nasıl yaşayacağına dair ahkâm kesmeye kalktığı anda, kendine demokrat vatandaşa despot olmaya başladığında, bir toplum sözleşmesi olmaktan çıkar, sosyal barışı tehdit eden bir odak haline gelir.

Bu sular tehlikeli sular... Buradan size belki yerel seçimlerde yüzde 40-45 oy çıkar ama toplumsal barış çıkmaz. Dinamitlersiniz toplumun bir arada yaşama arzusunu...

Başbakan işareti çaktı ya, ışık hızıyla ulaştı mesaj bir yerlere... Baksanıza Adana valisinin cevvalliğine... “Emir kabul ederim,” demiş. Mahalle başkanının en katmerlisine hazır olun...

Artık aynı evde yaşayan kız ve erkek öğrenciler kontratlarını yenileyemeyecekler. Özellikle Anadolu’da öğrenciler ev bulmakta güçlük çekecekler. Çaresiz çocuklar başbakanın tabiriyle ‘toplum yararına faaliyet gösteren’ cemaat ve tarikat yurtlarının yolunu tutacaklar. Dindar bir nesil böyle yaratılacak. Gezi sürecinde bu ülkeye demokrasi ve özgürlük duygusunu yaşatan pırıl pırıl bir nesil, totaliter muhafazakârlığın taşları altında öğütölüp gidecek... Hesap bu...

Ama bir şey söyleyeyim mi, tutmıyacak...

Belki bürokrasinin yüksek katlarına tırmanmak için kırk takla atmaya hazır işgüzar valiler, taşrada gününü nasıl dolduracağını bilemeyen istihbarat birimleri, gönüllü dindar muhbirler ağı harekete geçecek. Belki o çocukları evlerinden attıracaksınız, belki yan kapının şerrinden korkan komşu, o çocuklara ev vermeyecek. Belki işaret edilecekler ama hizaya girmeyecekler. Bu ülke ötekileştirmeye, tepeden inme baskıcı toplum mühendisliklerine, anti demokratik baskı politikalarına doydum artık.

90 yıldır yaşıyoruz bu sinir harbini... Kim ne faydasını gördü?

Siz de bir hayrını göremeyeceksiniz, emin olun... Toplumun sinir uçlarıyla bu kadar oynaya devam ederseniz, çok güvendiğiniz o yüzde 50’lik kesim de ilk ekonomik krizde bir bakmışsınız gemiyi terk etmiş. Tüm kutuplaşma ve gerilim siyasetinin kuşatması içinde orada da iktidarınızı sorgulayan özgürlükçü bir damar geliyor çünkü.

‘Işığımız Sensin’ resim sergisi açıldı.

Ataşehir Belediyesi tarafından, 10 Kasım Atatürk’ü Anma Haftası kapsamında düzenlenen, “Işığımız Sensin” adlı resim sergisi açıldı. Ressam Fehim İbrahimhakkıoğlu ve Esra Yıldırım’ın çakıl taşları ve deniz kumundan yaptıkları Atatürk tablolarından oluşan sergi Ataşehir Belediyesi Cemal Süreya Sergi Salonu’nda 16 Kasım’a kadar 10.00 ile 22.00 saatleri arasında gezilebilecek.

Yer: Ataşehir Belediyesi Cemal Süreya Etkinlik Salonu / Novada Ataşehir Alışveriş Merkezi

Küçükbakkalköy Mahallesi, Şehit Şakir Elkovan Cad. No:20 Ataşehir

Yeşil potadan temiz doğaya

Ataşehir Belediyesi, Ülker Sports Arena, ÇEVKO işbirliği ve Fenerbahçe Spor Kulübü’nün katkılarıyla, çevre bilincini basketbol sevgisi ile pekiştirmek amacıyla başlatılan “Yeşil Pota Temiz Doğa” projesi, ikinci yılına 15 Kasım Cuma günü merhaba diyecek.

2012 - 2013 öğretim yılı ile birlikte başlayan “Yeşil Pota Temiz Doğa” projesine, ilk yılında Ataşehir ilçe sınırları içerisinde bulunan 38 ortaokul ve 18 lise olmak üzere toplam 56 okul katılım gösterdi. Ülker Sports Arena’da maç izleyen bine yakın öğrenciye çevre bilincinin geliştirilmesi amacıyla ÇEVKO’nun hazırladığı kitaplar, tişört ve basketbol topu hediye edildi.

Öğrenciler, bir öğretim yılı boyunca toplam 70.070 kg ambalaj atığı topladılar. Toplanan geri dönüşümlü ambalaj atıkları sayesinde 595 ağacın kesilmesi önlendi; 700 litre benzin,

338.100 kW elektrik tasarrufu yapıldı; 36,75 ton CO2 (karbondiosit)’nin salımı engellendi.

PROJE İÇERİĞİ VE RAKAMLAR:

-“Ambalaj Atıklarının Kaynağında Ayrı Toplanmasıyla Çevre Bilincinin Yerleştirilmesi” İşbirliği protokolü ve protokole bağlı etkinlikler 10 Ekim 2012 – 18 Haziran 2013 tarihleri arasında hayata geçirildi.

-2012-2013 öğretim yılı boyunca düzenlenen etkinlikler kapsamında 1.000’e yakın öğrenci Ülker Sports Arena’da maç izleme şansı buldu.

-Proje kapsamında 56 okuldan 70.070 kg ambalaj atığı toplandı. Toplanan ambalaj atıkları sayesinde 595 ağacın kesilmesi önendi, 700 litre benzin, 338.100 kW elektrik tasarrufu yapıldı ve 36,75 ton CO2 (karbondioksit)’nin salımı engellendi.

Ata’ya Saygı Zinciriyle kenetlendiler

Maltepeliler, ölümünün 75. Yılında Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk’ü “Saygı Zinciri” oluşturarak andılar. Maltepe Belediye Başkanı Prof. Dr. Mustafa Zengin’in zincirin en güçlü halkasını oluşturduğu Anma Töreni’ne büyük ilgi vardı.

10 Kasım Atatürk’ü Anma Günü bu yıl Maltepe Belediyesi önderliğinde Maltepe Sahil Yürüyüş Yolu’nda “Saygı Zinciri” oluşturularak gerçekleştirildi. Maltepelilerin tek yürek olarak ölümünün 75. Yıl dönümünde Mustafa Kemal Atatürk’e olan özlemlerini ve sevgilerini bildirdikleri etkinlikte yediden yetmişe tüm Cumhuriyet sevdalıları el ele tutuşarak saygı duruşunda bulundu.

Sabahın erken saatlerinde Maltepe sahilinde buluşan vatandaşlardan bazıları henüz birkaç aylık bebekleriyle birlikte geldiler. Kilometreler boyunca oluşturulan kalabalık arasında seksen yaşın üzerindeki Cumhuriyet çocukları da dikkat çekti. Saatler dokuzu beş geçeyi gösterdiğinde duran trafikteki sürücüler de kornalarıyla Saygı Zinciri’ne eşlik ettiler. El ele gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından binlerce kişi hep bir ağızdan İstiklal Marşı’nı okudu.

Tören sonrasında vatandaşlar Maltepe Belediye Başkanı Prof. Dr. Mustafa Zengin’e bir Cumhuriyet çocuğu olmasından ve ülkesinin aydınlığa kavuşması için yaptığı çalışmalarından dolayı teşekkür edip, hatıra fotoğrafı çektiler.

Yaşadığımız afetleri unutmamalıyız

Ataşehir'de başlatılan “temel afet bilinci” eğitim çalışmalarıyla ilgili olarak Ataşehir Belediyesi AKUT Enstitüsü Sorumlusu Dündar Şahin ile Ulusal Risk ve Afet Araştırma Merkezi (URAM) Sorumlusu Dr. Çağlar Akgüngör bir araya geldiler. Ataşehir Arama Kurtarma Merkezi, AKUT Enstitüsü ve verilen afet eğitimleri üzerine sohbet ettik. AKUT Başkanı Ali Nasuh Mahruki de konu hakkındaki düşüncelerini paylaştı. AKUT'un düzenledikleri afet eğitimlerine ilginin az olmasından üzgün olduğunu ancak bu durumla ilk defa karşılaşmadıklarını belirttiler. Gelecek açısından en olumlu haber ise: “Çocuklar afet eğitimlerine çok daha fazla merak duyuyor”.

Ataşehir'deki deprem ve diğer afetlere yönelik çalışmalarınıza ne zaman başladınız ve çalışmalarınızın içeriğinde neler bulunuyor?

1999 yılının sonundan, 2000 yılının başından itibaren Ataşehir'de bulunuyoruz. 1999'deki depremden hemen sonra, AKUT olarak bizim bir eğitim alanı ve aynı zamanda kritik noktalarda lojistiğimizi barındırabileceğimiz bir yere ihtiyacımız oldu.

O zamanlar şu anki yerleşkemiz Kadıköy Belediyesi'ne bağlıydı. Kadıköy Belediyesi'nin bize tahsis ettiği alan üzerinde küçük tek katlı prefabrik bir binamız vardı. Zaman içinde bu prefabrik binanın yanına acil durumlarda lojistiğimizi bir an önce yapabileceğimiz küçük bir depo binamız daha yapıldı. O yıllarda Kadıköy Belediyesi ile yaptığımız çalışmaları, Kadıköy Belediyesi'nin sunduğu hizmet binalarında yapıyorduk. Yani Ataşehir'de değil de, Ataşehir'in dış cephelerinde yapıyorduk. O zaman Ataşehir henüz gelişmekteydi.

Bu esnada halkımızı bilinçlendirmek için çok fazla çalışma yaptık. O zaman

Ataşehir böyle değildi. İnsanlar birbirlerini daha çok tanıyordu. O zaman burada olmamız çok önemliydi. Biz burada olunca insanların gündemine daha rahat oturuyorduk. Deprem ve diğer afetlerden sonra Ataşehirli bize sohbet etmeye geliyordu. Ataşehir büyüyünce, insanlar daha kopuk olmaya başlayınca biz onları bir yere toplayarak eğitim sunmayı düşündük. Ataşehir Belediyesi kurulunca onlarla bir işbirliği protokolü imzaladık. Zaten ilişkilerimiz ve işbirliğimiz hep iyi bir noktadaydı. Bu protokolle işbirliğimizi daha kurumsal bir hale getirdik. Ataşehir Belediyesi organizasyon konusunda elini taşın altına koydu. Böylelikle insanlara afet ve acil durum hakkında genel farkındalık, yani bir deprem, yangın veya sel anı devam ederken ve sonrasında ne yapılması gerekir, ve daha önemlisi ne yapılmaması gerekir konularında bilgilendirme yaptık. AKUT TIR'ımızı da getirdik ve insanların interaktif bir şekilde ulaşmalarını sağladık.

Ataşehir Belediyesi Afet Koordinas-

yon Merkezi'nin (AKOM) çalışmaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bu çalışmaları kurumsal bir hale getirmeye karar verdikten sonra, komuta, kontrol ve koordinasyon erklerinin bir bütün olarak bir arada olabilmeleri için bir afet koordinasyon merkezi kuruldu. Ataşehir Belediyesi, henüz yeni kurulmuş bir belediye olmasına rağmen farkını ortaya koydu ve AKOM kuruldu.

AKUT olarak, bizde 1996 yılında beri biriken çok ciddi bir know-how (bilgi – tecrübe) bulunuyor. Sadece Türkiye'nin değil Birleşmiş Milletler'in bir ekibiyiz. Bu birikmiş bilgi ve tecrübe bu çalışmayla Ataşehir Belediyesi'nin hizmetine sunuldu. Bu Ataşehir ve Ataşehir Belediyesi için çok önemli. Bunun tamamını AKOM'un içine aktarmayı düşünüyoruz. Böylelikle Ataşehir sınırları içerisinde olacak herhangi bir afet veya acil durumda AKOM devreye girecek. Bu merkezde ilk öncelik insanların sağlığını ve güvenliğini sağlamak, ikinci olarak ta kamu hizmetlerinin aksamadan devamını sağlayabilecek altyapıyı kurmak. Şu anda teknolojik altyapısı sağlandı. Ulusal Afet Koordinasyon Merkezi ve İstanbul Afet Koordinasyon Merkezi ile ilişkilendirildi. Şimdi daha da genişleyerek; hem insanların eğitilmesi hem de belediyenin kendi afet kurtarma ekiplerinin kurulmasına katkı sağlıyor.

Ataşehir'deki AKUT Enstitüsü'nün önemi ve yapılan çalışmalar hakkında bilgi verebilir misiniz?

AKUT Enstitüsü AKUT'un 10 yıllık bir hayaliydi. Türkiye'nin ilk ve tek özel eğitim ve araştırma enstitüsüdür. 10 yıllık bu hayali gerçekleştirmek için uygun partnerler arıyorduk. Birkaç üniversite ve belediye ile görüştük ve istediğimiz cevapları alamadık. Bir gün Ataşehir Belediyesi'nin bir meclis toplantısına davet edildik. Ali Nasuh Mahruki ile beraber katılarak güzel bir sunum yaptık. AKUT olarak neden Ataşehirdeyiz ve ne yapıyoruz anlattık. Nasıl destek olabiliriz dediler ve bu projelerimizden bahsettik. Ataşehir Belediyesi tahminimizden çok daha sıcak ve ilgiyle baktı. Mevcut yerimizi genişleterek, eğitim ve

araştırma yapmak istediğimizi söyledik. Hemen bir ay sonra bir protokolle Ataşehir Belediyesi AKUT Eğitim ve Araştırma Enstitüsü kuruldu. Adının başına Ataşehir Belediyesi'ni AKUT olarak biz ekledik ve işbirliği yaptığımız bir kurum olarak bu bizi rahatsız etmiyor.

Eğitim ve araştırma enstitümüzün en önemli görevlerinden biri; kurumlara ve vatandaşlara afet ve acil durum yönetimi konusunda doğru ve bilimsel bilgiyi ulaştırmak. Bir diğeri risk kavramına dikkat çekmek. Bize hep sorulan bir soru var. Deprem olunca AKUT bize yardım edecek mi diye. Bilmiyoruz ki, ben sağ kalacak mıyım bilmiyorum. Eviniz, iş yeriniz çok sağlam olabilir, ama yol sağlam mı, üste geçitler, viyadükler sağlam mı? Gittiğiniz berber, esnaf, alışveriş merkezleri sağlam mı? Burada güvenlik kültürü herkese lazım.

Ataşehir'de başlatılan “temel afet bilinci” eğitim çalışmalarına ilginin az olduğunu gözlemliyoruz. Bunun sebebi hakkında ne düşünüyorsunuz, nasıl artırılabilir?

Ataşehir Belediyesi ve AKUT ilgisizlikten üzgün. Aslında bu durumla da ilk defa karşılaşmıyoruz. Bu durum toplumların kaygı düzeyi ile ilgili bir durum. Yasa koyucular ve yürütücülerden vatandaşlara kadar, afet ve acil durumu Türkiye'de günlük kaygılara indirgeyemedik. 99 depreminden sonra eksikliği, malzeme eksikliği olarak algıladık. Ve kamu otoritesi hala öyle anlıyor. Türkiye'de milyonlarca dolarlık malzeme yatırımı yaptık. Fakat bütün bu malzemeyi kullanan insandır. Asıl olan teknokrat seviyesinde yatırım yapmaktı ve insanı geliştirmekti. Biz bunu hala yapamadığımız için Türkiye'de afet yönetim uzmanı gibi uydurduğumuz yönetim kadrolarımız var. Ne işe yaradığını bizim bile bu kadar altyapımıza rağmen anlayamadığımız kadrolar var. Hem sel hem deprem hem atmosferik olaylarda hem kimyasal tehlike konusunda aynı anda uzman olunamaz. Bunu bir kişiye indirgeyemezsiniz. Bu ancak bir kurul olabilir, bir afet koordinasyon merkezi olabilir.

Devamı haftaya

Bagaj, ajanda ve Amed buluşması

İshak KARAKAŞ

İnsanlar, yolculuklara çıkmadan önce bavul ya da çanta yapar, ihtiyaç duyacakları eşya ve gereçlerden oluşan bir bagaj ile seyahate başlarlar. Tatile gidenlerin bile bir ajandası olur ve dönmeden önce yapacakları planlıdır. Bagaj ve ajanda yolculuklarda önemlidir.

Politikacılar, devlet yetkilileri ise yolculuklara çıktıklarında yanlarında siyasi, ideolojik ve diplomatik bir bagaj ve bir gizli ajanda taşırlar. Kamuoyundan gizlenen, ancak siyasi feraset ve tarih bilgisi ile, tecrübe-lerin ışığında saptanabilecek, deşifre edilebilecek bu gizli bagaj ve ajandalar, tam da bu gizli oluşları nedeniyle

le gidilen yerin halkı, bazen de hem gidilen hem de yola çıkılan yerin halklarına karşı bir komplo niteliği kazanır.

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bu haftaki Diyarbakır (Amed) gezisi ve orada Irak Federe Kürdistan Yönetimi Başkanı Mesud Barzani ile buluşması politik ve sembolik etki ve mesajları ile tam da böyle gizli bir bagaj ve ajandaya işaret ederken, Kürt Siyasal Hareketi ve Kürt halkına karşı kapalı kapılar ardında nicedir planlanan bir komplonun hâlâ Erdoğan ve Barzani'nin gündeminde olduğunu ortaya koyuyor.

Kürt halkı senelerdir Kürt Özgürlük Hareketi'nin dahil olmadığı bir çözümün çözüm değil dayatma olacağını deklare etmiş durumda ve bütün siyasi komplolara olgunlukla direniyor. Bu hafta Amed'deki Erdoğan-Barzani buluşması ise her iki siyasetçinin yaklaşımları nedeniyle sembolik olarak da Kürt Özgürlük Hareketi'ni dışlamaya yönelik bir çabadır.

Rojava'nın da bu iki siyasetçinin gizli bagajlarında büyük bir yer tuttuğu ve gizli ajandalarında Rojava'da bütün Kürtler'in umudu bir özerkliğe karşı operasyonel programlar olduğu muhtemel.

TC'nin Rojava'ya müdahaleci ve komplocu yaklaşımı, Barzani'nin de düşmanca tavrı uzun zamandır Kürtler tarafından izleniyor. Kürt kamuoyu bu gizli bagaj ve ajandalar ile Kürtlerin taleplerinin durdurulamayacağını, Kürt Özgürlük Hareketi'nin müzakere masasında bulunmadığı bir çözümün mümkün olmadığını her fırsatta açıklamaktadır.

Devlet medyasının bütün çabalarına rağmen iki siyasetçinin Amed buluşması Kürtler nezdinde bu nedenlerle etkili olmayacaktır.

İSTANBUL'DA ERDEM ÖZGEN KONSERİ

ORHAN VELİ'Yİ ANMA GECESİ

DINLIYORUM

YER : ATAŞEHİR BELEDİYESİ NİKAH SALONU

TARİH : 18 KASIM 2013 (PAZARTESİ) SAAT: 20:30

Davetiyeleri Ataşehir Belediyesi Halkla İlişkiler Birimi veya Nikah Salonu'nundan (Novada AVM) temin edebilirsiniz.

ÜCRETSİZ
TÜM HALKIMIZ
DAVETLİDİR.

BATTAL İLGEZDİ
Ataşehir Belediye Başkanı

ATAŞEHİR BELEDİYESİ
Gelecek burada

0216 570 5000
www.atasehir.bel.tr

Geçen haftasonu Amed'de (Diyarbakır) partinin il binasında BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ile buluştum. Öncesinde ise Koşuyolu Parkı'nda kayıp yakınlarının oturma eyleminde bulunduk. Demirtaş burada bir konuşma yaptı. Demirtaş'ı, Amed sokaklarında görmek güzel. Bir siyasetçiden çok bir evlat gibi bağrına basıyor onu bu kent. Oysa Selahattin Demirtaş, Kürt genç kuşak siyasetçilerinin önde gelenlerinden ve en çok deneyim biriktirmişlerinden biri.

Sorularıma verdiği cevapların her birinde onun genç yaşta edindiği siyasi olgunluğun izleri bulunuyor. Kürt siyaseti çok dinamik bir alan. Bu yüzden kısa sürede yetkili bir siyasetçimize sormak istediğim birçok soru birikiyor. Bu kez de öyle oldu. Sorularımı sordum ve Demirtaş her sorumu içtenlikle cevaplandırdı:

İshak Karakaş

“Önemli olan sürecin i

Keke, öncelikle bizi kabul ettiğiniz için size teşekkür ediyorum. Sizin gibi siyasettin bir duayeni ile buluşup da röportaj yapmamak haksızlık olurdu. Sorularımızı yanıtlarsanız çok sevinirim. Çözüm sürecinin şu andaki durumu hakkındaki düşünceniz nedir?

Şimdi geldiğimiz noktayı biz bir tıkanma olarak tarif ediyoruz. Çözüm sürecinin içinde bulunduğu aşama bir tıkanma noktasıdır. Normal seyrinde işliyor olsaydı biz ikinci aşamadayız diyecektik. Ocak ayında başladı, Haziran ayının başlarında da ikinci aşamaya geçmesi gerekiyordu. Neydi bu ikinci aşama? Hükümetin anayasal ve yasal düzeyde değişiklikler yaptığı, Kürt sorununun demokratikleşme boyutuyla

çözülmeye başlandığı ve bunun müzakere edildiği aşamaydı ikinci aşama. Şimdi bu yapılmadı, biliyorsunuz hükümet üstün körü hazırlanmış bir paket açıkladı. Kürde de kalıcı bir derman oluşturmayan yüzeysel bir paketle ikinci aşamayı geçiştirmek istedi. Bu yetmedi ama, hükümetin bu manevrası ikinci aşamaya geçiş için yetmedi, bu nedenle süreç tılandı. Şimdi biz süreci yeniden canlandırmak istiyoruz. Bu nasıl olur? Diyalog aşamasından müzakereye geçmekle olur. Nedir diyalog dediğimiz şey? İki tarafın oturup sorunu nasıl konuşacağını konuşmaya başlamasıdır diyalog. Sorunu nasıl konuşacağı ikinci aşamadır, müzakereyle ilgilidir. Şimdi başta önce birbirinizi tanırırsınız, güven oluşturmaya çalışırsınız. İki kişi bile konuşurken önce karşılıklı olarak birbiriyle temas eder, güven zemini oluştuktan sonra asıl meseleyi konuşmaya başlarlar. Şimdi geçen bir yıl boyunca bu diyalog aşamasını biz yürüttük. Bizimle hükümet arasında ve sayın Öcalan ile hükümet arasında bu diyaloglar kuruldu. Şimdi kurulan bu diyalog zemini üzerine artık konunun esasını müzakere etmek istiyoruz. Bu yapılırsa süreç yeniden canlanmış olur. Konunun takvimlendirilmesi, başlıklarının tartışılması, tarafların eşite yakın koşullara sahip olması bütün bunlar sağlanırsa ancak müzakereye geçilmiş olacak yoksa bu tıkanıklık aşılamayacak.

İmrallı heyetine müdahale edilmesine karşı neden daha etkin protestolarda bulunmuyorsunuz?

İmrallı heyetine müdahale edilmesine

İmrallı heyetine ilk aşamada müdahaleler yapıldığında biz sabırlı davrandık çünkü birinci aşamada sorumluluk ve görev Kürt tarafındaydı. Yani birinci aşamada atılması gereken adımlar daha çok bizi ilgilendiren adımlardı, dolayısıyla bizim sorumluluk duyduğumuz ilk aşamada yapılan müdahaleleri biz süreç tıkanmasın diye kendi sorumluluğumuz itibarıyla çok mesele etmedik ama ikinci aşama hükümetin adım atması gereken dönemdir. Hükümet bu aşamada da heyetimize müdahale etmeye kalkınca biz de tavrımızı koyduk, şimdi bizim belirlediğimiz adamlar İmrallı Adasına gidiyor. Bugün itibarıyla Sırrı Süreyya Önder,

Selahattin Demirtaş

İlerlemesi''

Pervin Buldan ve İdris Baluken arkadaşlarımız bizim belirlediğimiz heyet olarak İmralı'ya gittiler.

Peki siz neden gitmiyorsunuz? Partinin genel başkanı olarak halk sizin gitmenizi istiyor.

Bizim de isteğimiz şudur; heyetin dönüşümlü olmasıdır. Sürekli aynı isimlerin gitmesi de doğru değil. Evet, mutlaka heyette deneyimi olan 1-2 arkadaşımız heyette her zaman olmalıdır ama başka arkadaşların da dönüşümlü olarak İmralı'ya gitmesi gerektiğini düşünüyoruz. O çerçevede heyetlerimizi hazırlıyoruz, yani benim gitmemem değil mesele.

O mesajınız tabanınıza mıdır?

Tabii ki. Tabanımız şu konuda emin olmalıdır; biz kesinlikle süreci ilerletmek için uğraşıyoruz, biz isimlere takılmıyoruz. Mesele Selahattin Demirtaş meselesi değil. Önemli olan sürecin ilerlemesidir, benim gidip gitmemem meselesi değil. Oraya hangi arkadaşımız giderse gitsin benimle aynı işi aynı görevi yapmış olacak. Herkesin içi bu konuda rahat olmalıdır, önemli olan heyetleri bizim belirlememiz ve göndermemizdir.

Rojava ile ilgili BDP'nin bundan sonra politikası nasıl olacak?

Biz Rojava üzerindeki ambargoyu, ablukayı kırmaya çalışıyoruz. Yani hem sınırların ticarete açılması için uğraşıyoruz, insani yardımların sınırsız

bir şekilde gitmesini istiyoruz, duvar örme politikasını kesinlikle kabul etmeyeceğimizi belirttik.

Duvar yapımı durdu mu, mesele kaptandı mı?

Hükümetin söylediği budur ama yeniden inşaata başlayabilirler, bu hükümete güven olmaz. Öyle bir durum olursa biz tabii ki protestolarımızı yükselteceğiz ama amacımız ordaki Kürdüyle, Arabıyla, Sünnisiyle, Şiiyle oradaki halkla dayanışma içinde olmaktır. Oradaki Kurdistan halkının kendi özgür geleceğini inşaa etmesi için desteğe ve dayanışmaya ihtiyacı vardır. Türkiye Rojava etrafında bir ambargo uygulamaya çalışıyor, her açıdan bir ambargo oluşturmaya çalışıyor.

Bu ambargoyu kırmak için biz dayanışma faaliyetlerimizi diplomatik alanda, siyasi alanda ve insani yardım alanında yükselteceğiz.

İnsani yardım alanındaki dayanışmamız ne boyutta?

Bugüne kadar Rojava'ya yüzlerce tır yardım ulaştırıldı ama biz bunları yeterli görmedik, görmüyoruz. Sürekli devam eden bir kampanya var. Örneğin Şenyurt kapısından özellikle haf-talık onlarca tır halen gidiyor. Gıda ve ilaç yardımı yapılıyor. Kampanyalar durmuş değil, her yerde sürdürüyoruz ama asıl önemli olan ambargonun kırılmasıdır. Kapıların ticarete açılması, oradaki insani dramın bitmesi için çok önemlidir, sadece yardım yapmak yet-

mez. Biz daha çok bu yönde diplomatik destek sunmaya çalışıyoruz.

Duvarın inşaa edilmesi riski ortadan kalkmış oluyor bir taraftan.

Şimdilik öyle görünüyor ama dediğim gibi hükümetin işi belli olmaz, hükümet yeniden duvar inşaatına başlayabilir verdiği sözlere rağmen.

25 Kasım'da Kürt Ulusal Kongresi'nin toplanma durumu var. Bu kesinlik kazandı mı? Yapılacak mı?

Beklenti o yönde ama ciddi sıkıntılar olduğu görülüyor, anlaşılıyor. Kürt hareketlerinin biraz daha ulusal birliğe dönük bir politikayı öne çıkarmalarını bekliyoruz, istiyoruz. Bütün Kürt ha-

reketleri artık partisel çıkarları değil ulusal çıkarları öne almalıdır. Umut ediyorum ki bir daha ertelenmez fakat hazırlık komitesi bugün yarın Hewler'de bir araya gelip tekrar durumu gözden geçirecek. İnşallah en kısa zamanda gerçekleşir. Bizim de BDP olarak istediğimiz konferansın bir an önce yapılması yönündedir. Bir daha ertelenirse yapılması zora girecek diye bir kaygı duyuyoruz.

Bir müdahale mi var?

Tabii ki. Kürt sorunu sadece Kürtlerin yaşadığı bir sorundan kaynaklı değil. Kürtler arası parçalanmışlık bir sorundur ama bu Kürt'ten kaynaklı değil. Bölgesel ve ulusal anlamda ciddi mü-

dahaleler var. Bölge ülkeleri, bölgenin Kürtler üzerinde egemenlik kurmuş ülkeleri ve onlara dayanan uluslararası güçler, bunlar Kürtlerin birleşmemesi için her türlü oyunu oynuyorlar. Şimdi Kürt hareketlerinin tamamı da bağımsız değil işin doğrusu. Yani her hareket şu ya da bu sebeple başka bir devletle angaje olmuş durumda, politikasını ve gücünü biraz da o devletlere dayamış durumda. O nedenle biraz o devletlerin bölgedeki çıkarlarını dikkate alan politikaları uygulamak zorunda kalıyorlar. Yani ondan kurtuldukları oranda bağımsız politika, ulusal birliğe dönük politika üretebiliyorlar. Ben kimseyi suçlamak için belirtmiyorum bunları ama Kürdün realitesi de bu-

‘Hükümetin işi belli olmaz. Yeniden duvar inşaatına başlayabilir.’

dur. Bu realiteyi bile bile bizler ulusal birlik çalışmalarını zorlayıp yapmak zorundayız. Her Kürdün gönlünde ben biliyorum ki ulusal birlik duygusu yatıyor. Her Kürt hareketi bunu istiyor. Her Kürt lider bunu istiyor. Canı gönülden istiyorlar, ben bundan şüphe

duymuyorum ama her Kürt hareketini, her Kürt lideri zorlayan bölgesel ve uluslararası gelişmeler var. Bunlardan sıyrıldıkça konferansın yapılması ihtimali güçleniyor. İnşallah herkes biraz daha halka dayanan, öz güce dayanan bir pozisyon alır ve konferans en kısa sürede gerçekleşir.

Umarım öyle olur. Bir de Ankarada'ki konferans ile ilgili düşünceleriniz nelerdir?

İşin doğrusu orayla ilgili davet alırken sadece telefon ile davet edildik. Bizim zorlamamızla program bize gönderildi ve programı inceleme şansımız oldu. Onayımız alınmadan ismimiz yazıldı. Bunu çok doğru bulmadık. Konferansın ne olduğunu, içeriğini, kimlerin yaptığını daha anlamadan bir anda ismimiz konferansta konuşmacı olarak yazıldı. Biz de bu tarzı pek doğru bulmadık. Konferansın hazırlığı, tartışma düzeyi bizi çok tatmin etmedi işin doğrusu ama dediğim gibi sonuçta biz tartışmayı değerli görüyoruz kim yaparsa yapsın. Konuşmak, tartışmak önemlidir. Ankarada böyle bir konferans yapılmış olmasını zararlı görmeyiz, biz ama davet edilme tarzımızın pek usule uygun olmadığını düşünüyoruz.

Bu yüzden katılmadınız yani?

Evet.

Çok teşekkür ediyorum Başkan.

Ben teşekkür ediyorum.

Dünya Hepimize Yeter (mi?)

Hakan TUNÇ

Sarkis Çerkezian henüz çocukken yurdu olan Karaman'dan ayrılıp İstanbul'a gelmek zorunda kalır ailesiyle. Karaman'dan ayrılmadan evvel evlerinde halı, kilim, ne var ne yok hepsini toplayıp güvenilir diye ilin müftüsene emanet ederler.

Yıllar sonra İstanbul'dan Karaman'a dönerler. Kız kardeşi Suriye'ye gelin gidecektir. Ama kendisine verebilecekleri bir şeyleri yoktur. Ne elde vardır ne avuçta. Sarkis'in annesi kalkıp müftüye gitmeye karar verir. Eve girer girmez yerlerde ve duvarlardaki halıları, kilimleri görür, tanır. Yıllar evvel emanet diye bıraktıklarıydı.

Sarkis'in annesi okumuş, gün görmüş bir kadındır. Bir lisanı münasiple kızının Suriye'ye gelin gideceğini, durumlarının da fena olduğunu izah edip yıllar evvel emanet ettikleri birkaç halı ve kilimi utana sıkıla ister. Müftü Bey karşılık olarak durumlarının uygun olmadığını, yardım edemeyeceğini söyler. Müftünün malından isteme-

mişti oysa. Emanet bıraktıklarından birkaç parça istenmişti, hepsi de değil, birkaç parça sadece...

Mutluluğun, huzurun, hürriyetin öte dünyada olduğunu salık veren bir ehl-i iman sahibi müftü gözünü dünyaya, harama dikmişse... Cemaat neylemiştir düşünün...

Kurtuluş Savaşı sonrası yurdu demir ağlarla örecektik ama öremedik. Moskof'un komünizminden kaçarken liberal sistemi iktisatta başaramadık belki ama gündelik hayatımızda kumsursuz bir başarıya ulaştırdık. Halkımız bir gecede büyük balığa dönüşüp "öteki" küçük balıkları ya yutuyor ya da öylece ölüme terk ediyordu. Sistem toplumsal hayatımıza fevkalade işlemişti. Halkımız meğer hür girişimciymiş doğuştan da uygun koşulları/fırsatları bekliyormuş. Saraçoğlu, "Türk piyasasını Türklerin eline vereceğiz" dememişti henüz ama kader ağlarını örüyordu ilmek ilmek. Sistem arzu ettiği şeye ulaşmak adına ne var ne yok eksik etmiyordu. Bazılarına yasa çıkarıp elinde avucunda ne varsa alıp,

bazılarına da kalanın talanı için serbesti tanıdı: bırakınız geçsinler/yapınlar. Sahip olunacak bir şey kalmayınca dek sürdü bu hayasızca akın. Sonra fevkalade bir coğrafyayız! Çok şahane bir toplumuz! Tekmil cihan bu şahane toplumu yok etmeye, topraklarımızı parça parça etmeye çalışıyor! Gavurların gavurluğu bitmiyordu! Biz hep sadece kendimizi koruyorduk! Misal "modern Türkiye" öncesi Osmanlı, hep kendini korumak için, hep mecbur kaldığı için savaştı! Gittiği her yere de barış, özgürlük, mutluluk ve rahat götürmüştü! Ayrıca soykırım da yapmayız biz asla! Çünkü Allah korkumuz var! Allah korkusu... Hem biz bir şey yapmadık! Ermeni çeteleri çığrından çıkmıştı ve yapacak bir şey yoktu! Tehcir ettik ve yolda bazı talihsiz kazalar yaşanmış olabilir! Evet olabilir...

Yalanın sonu yok. Tarih avcılarının tarihi nasılsa. Avcı hep kahraman. Av ise hep sefil bir yaratık. Neyse ki avcının iman dolu göğsü var... Sonrasını biliyorsunuz... Kazandığımız savaşları

masa başında kaybettik filan... Tarih tezimiz güzeldi de keşke karşı tez daha güçlü durmasa...

Çılgınlığın sonu yok. Dinmek bilmez daha fazlasına sahip olma arzusu... Daha fazlasına sahip olabilmenin cazibesi, dayanılmaz bir coşku...

Hem neden daha azıyla yetinilsin ki? Gavurun malı denizdi, müslümana helaldi!

Dünya hepimize yeter mi diye soruyoruz. Kimsenin malına, mülküne, namusuna göz dikmeyiz diyenlerin an geldiğinde nasıl birer yırtıcıya dönüştüğü herkesin malumu. Hep şükürden bahsedenlerin, yetinmeyi bilmeyip başkasının malına göz diktiği/koyduğu bu yerde dünya nasıl yetsin hepimize? Nasıl yetsin bu gözü dönmüşlerden? Aç yırtıcılar diyordu şair, onlardan dünya hepimize yeter mi? Yetmiyor...

Bu olayın daha geniş kapsamlı anlatısına Sarkis Çerkezian'ın Dünya Hepimize Yeter kitabından ulaşabilirsiniz.

Mustafa İşıtmez

Hepimiz Birer Engelliyiz

Neler yaşayacağını bilmediği dünyaya gözlerini açan, yeni doğmuş bir bebeği düşünün. Etrafına bakar takip edersine. Günler, aylar geçer. Geçtikçe de hemen her şeye ilgi duyar. İlk göz temaslarının ardından ba ba, de de ve yavaş yavaş diğer heceler, kelimeler ve seslere ilk tepkiyi verir. Zamanla emeklemeye başlar ve sonun da düşe kalka yürümeyi öğrenir.

O, dünya güzeli tarifi imkansız duyguları bizlere yaşatan mini minnacık yavrularımız, korkunun ne tarifini, ne de anlamını bilmedikleri için poposunun üzerine her oturduğunda tekrar ayağa kalkar. Bilir ki; sonunda yürüyecektir. Ve o büyük gün yaklaşıyor. Önce paytak paytak daha sonrası düzgün yürüyüşler sergiler. Bakın ben büyüdüm ve nasıl yürüyorum dercesine evin içinde,

bir o yana bir bu yana gider gelir. Tabi ki de arada bir poponun yer çekim kuvvetine yenildiği de olur.

Anne ve babaların hayatlarında en mutlu günlerden birisidir, çocuğunun kendi ayakları üzerinde durmaya başladığı yani yürüdüğü gün. Fakat çocuğu olmasına ve çok istemelerine karşın bu güzel duyguyu yaşayamayan ve yaşayamayacak olan binlerce anne ve baba vardır. Neden mi? Çünkü çocukları engellidir. Evet, hayatın bir gerçeğidir engelli olmak ve bu engeliyle hem kendisinin hem de onu dünyaya getiren anne ve babasının yaşamak zorunda kalması.

Düşünebiliyor musunuz; engelli bir çocuğa sahip olmanın anne ve babasına ne kadarda sorun olarak görmeseler de ne tür sıkıntı ve sorunlar yaşatabileceğini. Çocuğunun yaşatlarının;

çarşıda, pazarda oynarken, koşarken, kendi çocuklarının birilerine bağımlı olarak yaşamak zorunda olmasını görmek anne ve babaların yaşadığı acı ve üzüntülerin en büyüğüdür. Sadece çocuğunun fiziki ve zeka bakımından eksik olduğu noktaların yerine kendisini koyması ve onun yerine düşünmesi, onunla birlikte yürümesi, onunla birlikte yaşamasının sıkıntılarının yanında, toplumun engelliye bakış açısının verdiği ezikliğinin ciğerlerine kadar işlemiş olmasıdır.

Çocuğu için sosyal hayatından feragat etmek zorunda kalan, çocuğunun engeli nedeniyle dolayı kötü histerik yaşayan anne ve babalara destek olmak onların yanında olmak öncelikle insanlığın gereği olduğu bilinciyle hareket etmekte, erdem sahibi bir insanın yapması gereken davranışların başında gelmektedir. Bu haftaki konuyu, sosyal medyada

takip ettiğim ve şarkılarını severek dinlediğim Ceylan Ertem sayesinde yazmaya karar verdim. Kendisi sosyal medyada çokça takip edilen, içi-dışı bir diyebileceğim naiflikte bir sanatçı. Twitter'da, hemen hemen hepimizin bildiği ünlü konser mekanlarına şu tweeti atarak; "tekerlekli iskemle ile müzik dinlemeye gelecek arkadaşlar için bir sistemimiz, mesela kapıda bir rampamız var mıdır?" bana bu haftaki yazımda ilham kaynağı oldu. Duyarlılığı ve sessiz kalmadığı için teşekkürü bir borç bilirim.

Gelin bu engelleri birlikte kaldıralım. İlk olarak; yakın zamanda yapılacak olan yerel seçimlerde, engelli vatandaşlara daha çok fırsat ve yaşam alanı sağlayacak adaylara öncelik verelim. Unutmayalım; her sağlam insan bir engelli adayıdır.

Kadem Ekşi Başbakan'ın heyetinde

AK Parti Maltepe Belediye Başkanı A. Adayı Kadem Ekşi, iş dünyasının önemli sivil kuruluşlarından MÜDİAD, İTO ve GİV üyelikleri dolayısıyla katıldığı; Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığında gerçekleştirilen ve siyaset, iş dünyasının önde gelen 190 temsilcisi ve basın sektörünün önemli isimlerinin de katılımıyla gerçekleştirilen iş gezisinde yer aldı.

5-9 Kasım 2013 tarihleri arasında Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu (DEİK) ve Türkiye İhracatçılar Meclisi'nin (TİM) organize ettiği dört günlük Finlandiya, İsveç ve Polonya gezisinde Türkiye'nin büyüyen ve kalkınan ekonomisi ile yeni iş birliği görüşmelerinin masaya yatırıldığı forumlar ve ikili iş görüşmeleri gerçekleştirilirken, genel anlamda da yeni girişim fırsatları ele alındı. Türkiye'nin

en gözde şirketlerinin katılım sağladığı iş gezisinde, Ericsson, Angry Birds oyununu geliştiren Rovio, ETT ve daha bir çok dünya çapında şirkette teknik gezilerin de düzenlendiği 4 günlük iş gezisinde, bilişim, kentsel dönüşüm, enerji ve çevre olmak üzere birçok konuda değerlendirmelerde bulunuldu.

Başbakan Erdoğan, bakanlar, bürokratlar ve önde gelen iş adamlarının katılımıyla gerçekleştirilen iş gezisi hakkında izlenimlerini dile getiren Ekşi; "TOBB, DEİK ve TİM öncülüğünde gerçekleştirilen bu gezi kapsamında iş dünyası temsilcileri olarak yurtiçi ve yurt dışıdaki paydaşlarımızla bir araya gelme imkanı bulduk. Böylelikle ülkemiz adına yeni iş birlikleri ve fırsatlarını gerçekleştirme-nin gururunu da hep beraber yaşamış olduk. Bu gezide aynı zamanda yarına umutla bakan, bölgesinde lider bir

Türkiye'nin tıkanan damarlarının nasıl açıldığına da şahitlik etmiş olduk. Sayın Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığında gerçekleşti-

rilen bu önemli gezi, Türkiye'nin gücünü, birikimi ve zenginliğini herkese göstermiş oldu." dedi.

BAŞ AĞRISI

Bedros DAĞLIYAN

Bu günlerde başımın bir tarafı inanılmaz bir ağrı içinde kıvrılıyor... Ağrı ne kelime adeta sürünüyorum. Çeşitli ilaçları birbiri ardına atsam da kaşımın üzerinden şakaklarım, oradan da enseme doğru yayılan ağrının önüne geçemedim. Sahi nasıl başlamıştı, beynimin içinde zonklayan ağrı? Oysa birkaç gün önce ağrımayan başıma ne olmuştu da önünde durulamaz bir acının sarmalına düşmüştü. Tam da önüme koyduğum onca güzel kitabın arasından birini seçip göz ucuma yerleştirmişken... Hoş bir şiirin dizesini sözün en güzelinden yakalamışken, neyin ağrısıdır bu, beni kederli bir günün girdabına sokan...

Bu ağrının failini buldum galiba dostlar. Kitap okumaya çalışırken, bir taraftan da kulak misafiri olduğum televizyondan gelen haberlerin sesi beni bunca irrite ederken, hoş bir yazıyı okumaya çalışmak ben de bir gerilim yaratmış olmalı ki, o kötücül ağrı kaşımın üzerine gelip yerleşti. Oysa gazeteye yazacağım yazıyı düşünmek için önümde kısacık zaman dilimi var ve ben yazıyı yetiştirmek zorundayım.

Başbakanımızın ve diğer önemli insanlarımızın "kız ve erkeklerin aynı evlerde kalamayacağına" dair açıklamalarını esefle

izlerken nasıl rahat olacaktım ki... Halkın Devlet Baba diyerek gönendirdiği bir yapı kendi çocuklarına nasıl böyle iğrenç bir muameleyi reva görebilirdi ki... Şimdi bunu söyleyen devletin yurtlarının öncelikle her okuyan gence yetmesi gerekiyor bir defa. Yetmediğini bütün Türkiye biliyor. Diğer parti yandaşlarının başbakanın bu söylemini destekler tarzda konuşmaları ve bunun üzerine Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın bunu reddetmesi polemğin hayli büyüyebileceğini de bize göstermiş oldu.

Başbakan'dan daha önce Bornova KYK'mu dönem başında kız ve erkek öğrenci ayırımına gitmişti. Erkek öğrenciler hayli uzakta olan İnciraltı, Buca ve Çiğli'de ki yurtlara taşınmıştı. Öğrencilerin aşılmaz sorunları arasına bir de okula olan uzaklıkta eklenmişti. Okula ulaşabilmek adına daha da erken kalkacakları gibi seferi kaçırdıklarında ikinci otobüsün seferini en az bir saat beklemeleri gerekecekti. Gerici düşünce yapısıyla öğrencilerin içlerinde hiçte kötü düşünceler beslememelerine rağmen cinsiyetçi bir bakış açısıyla kız ve erkek öğrencileri karma eğitimden ayırmanın yolunu bulmaya çalışıyorlar. Kadın yurtlarında ki dini toplantıların artması da bunun bir göstergesidir bence.

Diğer taraftan Reyhanlı saldırısının İslamcı çetelerin bir icratı olduğunun ortaya çıkarılmış olmasına karşın, bunu basına sızdırdığı iddia edilen er Utku Kalı'nın tutuklanmış olması da baş ağrımın nedenlerinden biri olmalı ki ağrı gittikçe şiddetleniyor.

Faili Meçhuller ve kayıplar için her cumartesi Galatasaray'da toplanan "cumartesi anneleri" 1996 da jitem tarafından kaybedilen Halil Birlik ve Mehmet Bilgiç için toplanmıştı geçtiğimiz cumartesi... Ağrının gittikçe şiddetlendiği bir saatte internette gezinirken Nusaybin ve Qamışlı arasında ki duvarın yapımına da hızla devam edildiğini öğrendim.

Halen Roboski' de ki katliam sorumlularının bile belirlenmediği bir ortamda baş ağrısını nasıl geçirecektim ki...

Demokratik bir devlette insanların ne içeceğine, nerede kiminle oturacağına, nasıl ve kaç çocuk doğuracağına veya doğurmayacağına bir ülkenin başbakanı karar veremez. Bu anayasaya ve insan haklarına aykırı bir tutumdur. Bu kararın danıştaydan ve ailelerden döneceğine inanıyorum.

Yani dostlar, kardeşler benim baş ağrımın sebebi mucidi bu hükümettir kanımca...

BAŞ AĞRISI

*Baş ağrısı geldiğinde hayat gider;
Ben dururum.
Gönül saatim durur.
Şiir gider mi?
O da durur.
Bir çatki atsam da,
Melahat Teyze gibi
Sıkıca sarmalasam ağrıyan başımı.
Kurtarsam bilincimi
O kötücül sayrıdan.
O an!
İşte o an!
Eriğin dalında ötse;
Minnacık hüthüt kuşu.
Bir gülü koklasam,
Yârin saçlarını dolasam ellerime
Heyhat ki ellerim de durmuş
Ellerim ki hani dünyayı tersinden okur
Tarihi bile en başından
Bembeyaz bir sayfada
Tertemiz açtıran ellerim
Ah! Bu ağrı
Ah, Bu ağrı gitse de
Güne merhaba desem
Güneşten önce
Sessizlikten bile daha önce
Ağustos böceği aşka çağırmadan
Serçe çığırtısı gibi
Ah, o narin el değmemiş
Küçümencik şiirim dile gelse
Ağrı git başımdan öteye*

Fehim IŞIK

Klasik edebiyatın ilklerinden:

Melayê Batê

sen Welî'nin medresesinde okuduğu biliniyor. Yazdığı şiirlerden birinde Mîr Hesên Welî'ye vedası ana temadır. Yöre halkının sözlü anlatılarının günümüze ulaşmış varyasyonlarından yola çıkılarak Batê'nin bu şiirini Mûks'den dönerken yazdığı belirtilir. Melayê Batê, Mûks'den dönerken yolda kara ve tipiye yakalanarak sığındığı mağarada yaşamını yitirir. Halk arasındaki söylencelere göre Melayê Batê'nin cesedi Berçelan Yaylasındaki bir mağarada bulunduğu, elindeki kağıtta Mîr Hesên Welî'ye yazdığı şiir varmış. Melayê Batê'nin Mûks'un yanı sıra Duhok, Hewlêr ve Musul medreselerinde dini eğitimin yanı sıra tıp ve edebiyat eğitimi aldığı, daha sonra Hakkari Meydan Medresesinde hocalık yaptığı biliniyor.

Melayê Batê'nin günümüzde en çok bilinen eseri Mewlud adlı Peygambere methiyesidir. Kürtler, aradan yüzyıllar geçmesine rağmen dini törenlerinde, düğün ve sünnetlerinde Melayê Batê'nin Mewlud'unu okurlar. Eserin günümüze eksiksiz taşınmasında bu geleneğin ciddi bir etkisi vardır.

Melayê Batê'nin el yazması Mewlud'u birçok medresede feqîler tarafından el ile çoğaltılarak dağıtılmıştır. İlk olarak ise 1905 yılında Mısır'da basılmıştır. Batê'nin Mewlud'u Mısır'dan sonra, 1907 yılında İstanbul'da Mela Huseynî Ertoşî adı ile basılmıştır. Kendisi de Ertoşî aşiretinden olan Melayê Batê'nin bu eseri sonraki yıllarda kendi adıyla, Melayê Batê adıyla basılmıştır. Batê'nin eserleri son yıllarda Zembîlfiroş ile birlikte Latin alfabesine de çevrilerek, yeniden basılmıştır.

Melayê Batê'nin eserlerinden yola çıkarak yapılan değerlendirmelerde eğitime verdiği önem ilk göze çarpanlardandır. Bu konuyla ilgili halk arasında dilden dile anlatılan bir söylenceye de yer verilir. Bu söylenceye göre ağır vergi borçlarından bunalan halk Me-

layê Batê'yi Mîr'in huzuruna gönderir. Mîr, halkın vergi borçlarını sileceğini, ancak Batê'nin karşılığında kendisine ne vereceğini sorar. O ise, "Mîr'im gücüm 150 öğrenciyi daha okutmaya yeter. Borçları silerseniz, 150 öğrenciyi daha alır, okuturum," der.

Bilindiği gibi Zembîlfiroş destanının Kürtler arasında anlatılagelen birçok versiyonu vardır. Mem û Zîn, Ferhad ile Şirin, Leyla ile Mecnun gibi bir aşk öyküsü olan Zembîlfiroş'ta, yöre beyinin eşinin (Xatûn) zembil (el örmeşi hasır sepet) satıcısına aşık olması anlatılır. Kendisi de bir pernses olan, ancak dünyevi zevkleri bırakıp uhrevi dünyaya dünyaya yönelen Zembîlfiroş, onca zenginliğe rağmen emeğiyle geçinir. Zembîlfiroş'ta, dönemin sosyal ve toplumsal örgüsü ile Xatûn'un aşkı irdelenirken, Zembîlfiroş'un uhrevi dünyasından yansımalarla da dünyevi ve uhrevi olanlar arasında etkin bir felsefi bağ kuruluyor.

Melayê Batê'nin "Ey dil werin dîsan biçoş, / Carek ji caran mey binûş, / Bikin qiseta Zembîlfiroş, / Da seh bikin hikayetê." Dizeleri ile başlayan Zembîlfiroş adlı eserinde Xatûn'un Zembîlfiroş'a aşkı şu dizelerle yer alıyor:

"Xatûn dibê tu lawê beyanî,
Lew dibêm da tu bizanî,
Min tu ji bo dilê xwe anî,
Da em bikin misilhetê.

Law bi Xatûnê re dibête,
Tu mixaziya dil divête,
Dayim ji heq nekin vehête,
Rû sipiyîn di axretê.

Xatûn dibêje bavê xeyalan,
Were ser doşek û palan,
Bîhn ke zulf û xalan,
Law dibe zilfê herîrê.

Pîroz be lawê mîrê,
Çi hede lawê feqîrê,
Tev bide vê misilhetê,
Xatûn dibê lawê verêvan."

Çarlık Rusyası Erzurum Başkonsolosu Alexander Jaba, Petersburg Bilimler Akademisinin talebi üzerine Erzurum ve çevresinde Kürt dili ve edebiyatı üzerine yaptığı araştırmalarda edindiği bilgilerden ve el yazması ürünlerden sonra kaleme aldığı kitabında asıl adı Ahmed olan Melayê Batê'nin 1417 ile 1491 yılları arasında yaşadığını yazar. Melayê Batê'nin Hakkari'ye bağlı Beytüşşebap ilçesinin Batê köyünde dünyaya geldiğini belirten Jaba, Mewluda Kurdî (Mewluda Pêxember, Mewluda Şerîf) eserinin yanı sıra büyük bir divanının

olduğunu da söyler. Jaba'dan sonra yazar M. B. Rudenko ise Kürt edebiyatı üzerine yaptığı incelemeleri kaleme aldığı eserinde Melayê Batê'nin Zembîlfiroş adlı bir manzum eserinin de olduğunu söyler. Melayê Batê'nin her iki eseri bugün de, Rusya'nın St. Petersburg kentinde, Saltikov-Şchedrin kütüphanesinde mevcuttur. Ancak Jaba'nın sözünü ettiği Divan'ı henüz bulunmamıştır. Jaba, Melayê Batê'nin Divan'ında yer aldığını belirttiği bazı şiirlere çalışmasında yer vermiştir.

Melayê Batê'nin Feqiyê Teyran'ın doğum yeri olan Mûks'de, Mîr He-

İki Film, İki Kadın, İki Azim Hikayesi

BENİM
AÇIMDAN
Ebru TULGAR

Ben film eleştirmeni değilim. Fakat sinemaya gitmeyi severim. Öyle damardan festival filmlerinden de anlamam. Hayatın içinden, güçlü bir senaryo üzerine kurulmuş, ayakları yere basan filmlerdir tercihim. Geçen hafta izlediğim, sıradışı denilebilecek iki film hakkında yazmak istiyorum bugün.

İlki Yerçekimi (Gravity). Sandra Bullock'u, ki Hollywood starları arasında benim favorilerimdendir, tüm film boyunca, bazı George Clooney'li sahneler hariç, tek başına uzay boşluğunda ya da bir uydu kapsülünün içinde izliyoruz. Filmin uyandırdığı genel his, evrenin sonsuzluğu ve insanın bu sonsuzluk karşısında küçüklüğü, çaresizliği. Bu odaklanmayı dağıtacak hiç bir şey yok filmde. Oyuncu ve figüran kalabalığı, gözelele kostümler, hayranlık uyandırabilecek mekanlar, hiç bir şey... Sadece makyajsız duru güzelliği ile Sandra Bullock ve uzay boşluğu...

Uzayın bilinmezi her zaman ilgi odağı olmuştur ya insanoğlunun. Big Bang, daha öncesi var mı, sonraki milyonlarca yıl, uzaklarda neler oluyor, başka hayatlar var mı, biz ne kadarına ulaşabiliyoruz evrenin. Hem merak, ama

daha önemlisi dünyanın güvenliği için gerekli bu yoldaki araştırmalar, çaba. Geline en ileri noktalardan birinde, NASA'nın bir uydusunda yaşanan bir aksaklık sonucu ölümle burun buruna gelen bir astronotun çaresizliğine ta-

nık oluyoruz filmde. Önce hatırlatıyor ve diyor ki: Evren çok çok büyük, sen çok çok küçüksün, korumasızsın, pamuk ipliğine bağlısın. Sonra ekliyor: Ama asla umudunu yitirme, kendine güven, başarıya inan, başarısın.

Bir başka azim hikayesi de Benim Dünyam. İlk alkış çocuk oyuncu Melis Mutlu'ya. Dizilerde görmeye alışık olduğumuz Melis müthiş bir performans ortaya koymuş, birçok ödülü hakediyor. Keza Beren Saat, kariyerinin en başarılı işini gerçekleştirmiş oyunculuk anlamında. Belli ki her ikisi de çok çalışmışlar, gözlemlemişler, emek vermişler. Bir sevgi, inanç, azim filmi Benim Dünyam. Engelle yaşamak zor. Hayat boyu... Neye sahip olmadığını nasıl bilir insan? Hiç görmeden görmeyi, hiç duymadan sesi, konuşmayı nasıl anlar? Bir anne neler hisseder kucağındaki bebeğinin gözlerinin görmediğini, kulaklarının duymadığını öğrenince? Bir kız kardeş gerçekten kıskanır mı engelli ablasını, yıllarca ona olan ilginin ve desteğinin gölgesinde yaşayarak? İmkansız diye bir şey yoktur, filmin mesajı bu. Söylemesi kolay tabii... Çok daha küçük sorunlarla karşılaşınca pes etmiyor muyuz gerçek hayatta? Pireyi deve yapıyor, hiç olmayacak şeylere takılıyor, bardağın boş kısmında boğuluyoruz doluya odaklanacağımıza. Daha cesur olmayı, başarıya inanmayı, pes etmeyi, karşımızdakine güvenmeyi, her şeyden önce kendimize güvenmeyi öğretiyor bu film. Evet, özgün bir senaryo değil. Black filminden uyarlanmış; hatta neredeyse kopyalanmış diyor ikisini de izleyenler. Orijinal olsun ya da olmasın, çok iyi bir iş çıkartmış ekip. Uğur Yücel ve arkadaşlarının ellerine sağlık. Engellilerin topluma kazandırılmasıyla ilgili daha gidilecek çok yol var bu ülkede. Hepsini filmdeki Ela kadar şanslı değiller maalesef. Engellerle yaşamı kolaylaştırmayı, engelleri aşmayı, yardım edebilme fırsatlarını kaçırmamayı, imkansız imkanı kılmayı diliyorum, hepimiz için...

Toprak Saha

S size güzel bir haftayla selamlamak isterdim ancak takımlarımız yine hayal kırıklığına uğrattı bizi. Pendikspor'un dışında yazacağım tek bir iyi haberim yok bu hafta. Köşemizi hep neşeli ve zevkli yapacağıma dair söz vermiştim size ama takımlarımız buna bile izin vermiyor sağolsunlar. Malte-

pespor mağlup, Kartalspor mağlup, Pendikspor ise galip. Her ne kadar Pendikspor galibiyeti derdimize bir nebze derman olsada bu yetmiyor bize, yetmiyor arkadaş. Biz Anadolu yakasının en önemli takımlarıyız ve gururuyoruz, yakışmıyor bu puan tabloları bize. Maltepespor küme düşme potasında takılıyor kendince, bu ta-

raftarı kahretmeye ne futbolcuların, ne teknik heyetin ne de yönetimin hakkı var. İstifa sesleri kulaktan kulağa daha güçlü dile getiriliyor artık. Ah ah bir de Kartalsporumuz var bizi ateşlere atan, bizi üzen. Biz isteriz ki bütün takımlarımız ipi birincilikle göğüslesin, şampiyon olsun ama nerdeee? Olsun benim yine de takımlarımıza olan güvenim tam, ligi en iyi yerde bitirecekler umarım ve lütfen sizler de takımlarınıza destek

vermeye devam edin. İnanmak başarmanın yarısıdır. İnanın; hep birlikte başaralım. Bu arada baş tacısınız Pendikspor'un asil futbolcuları. Canlarını dişlerine takarak oynuyorlar, siz böyle devam edin, şampiyonluk hiçte uzak değil. Sıkmayalım canımızı Mevlam ne eylerse güzel eyler. Haftaya görüşmek üzere, her gününüz kazanmakla geçsin.

Arjen Barış

Maltepe Yalıspor Bayan Voleybol Takımı çok rahat: 1-3

Maltepe Yalıspor Bayan Voleybol Takımı deplasmanda karşı karşıya geldiği Pursaklar Voleybol İhtisas Bayan Voleybol Takımını 1-3 mağlup etti ve üst üste 2. galibiyetini aldı. İlk sette istediği oyunu ortaya koyamayan Maltepe ekibi seti 25-22 kaybetti. İlk setin şaşkınlığını kısa sürede üzerinde atan Maltepe Yalıspor ikinci seti 17-25, üçüncü seti 15-25, dördüncü ve son seti ise 19-25 kazanarak mücadeleden 1-3 galip ayrıldı. Bu sonuçla Maltepe Yalıspor ligde 4. sıradaki yerini korudu. Maltepe temsilcisi haftaya kendi sahasında Pamukspor Bayan Voleybol Takımı ile karşı karşıya gelecek.

Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı bileğinin gücüyle: 2-3

Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı deplasmanda karşı karşıya geldiği Bartın Polisgücü Bayan Voleybol Takımını tie-break'a kalan mücadelede 2-3 yenerek son 3 haftada 3 galibiyet alarak çıkışını sürdürdü. İlk seti 25-23 kaybeden Ataşehir temsilcisi ikinci seti 14-25 gibi farklı bir skorla kazanarak durumu 1-1'e getirdi. Üçüncü seti Bartın Polisgücü iyi oynayarak 25-22 önde bitirsede, dördüncü seti 18-25, tie-break setini ise 15-17 önde bitiren Ataşehir ekibi karşılaşmadan galip ayrıldı ve 5. sıradaki yerini korudu. Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı haftaya İstanbul'da Pursaklar Voleybol İhtisas ile karşı karşıya gelecek.

Türkiye 3. Lig 2. Grup Puan Tablosu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Düzyurtspor	11	7	4	0	20	7	25	+13
2	Manavgat Evrensekişpor	11	6	3	2	22	13	21	+9
3	Sancaktepe BSK	11	5	4	2	17	12	19	+5
4	Hacettepe Spor	11	5	3	3	21	10	18	+11
5	Erzurum BBSK	11	5	3	3	14	7	18	+7
6	Orhangazıspor	11	5	3	3	17	12	18	+5
7	Çorum Belediyespor	11	5	3	3	15	10	18	+5
8	Batman Petrolspor	11	6	0	5	17	13	18	+4
9	Elibol Sandıklıspor	11	5	3	3	11	9	18	+2
10	Darıca Gençlerbirliği	11	4	4	3	11	8	16	+3
11	Sakaryaspor	11	4	2	5	16	14	14	+2
12	Bursa Nilüferspor	11	2	7	2	8	12	13	-4
13	68 Yeni Aksarayspor	11	3	4	4	10	17	13	-7
14	Ünyespor	11	3	3	5	10	12	12	-2
15	Balçova Belediyespor	11	2	3	6	8	14	9	-6
16	Elazığ Belediyespor	11	2	1	8	6	31	7	-25
17	Maltepespor	11	1	3	7	10	22	6	-12
18	Çıksalınspor	11	0	5	6	5	15	5	-10

Toplu Sonuçlar

10/11/2013	Balçova Belediyespor	0 - 1	Düzyurtspor
10/11/2013	Elibol Sandıklıspor	2 - 0	Maltepespor

Gelecek Hafta Maçları

13/11/2013	Bursa Nilüferspor	vs	Sakaryaspor
13/11/2013	Çıksalınspor	vs	Hacettepe Spor
13/11/2013	Darıca Gençlerbirliği	vs	Sancaktepe BSK
13/11/2013	Düzyurtspor	vs	Batman Petrolspor
13/11/2013	Elazığ Belediyespor	vs	Çorum Belediyespor
13/11/2013	Erzurum BBSK	vs	Orhangazıspor
13/11/2013	Maltepespor	vs	Ünyespor
13/11/2013	Manavgat Evrensekişpor	vs	Balçova Belediyespor
13/11/2013	68 Yeni Aksarayspor	vs	Elibol Sandıklıspor

Maltepespor'da düşüş devam ediyor: 2-0

Haftaya mutlak 3 puan parolasıyla giren Maltepespor deplasmanda Elibol Sandıklıspor'a 2-0 yenilerek kötü gidişatına son veremedi. Sandıklı İlçe Stadında karşılaşan takımlardan Sandıklıspor henüz 14. dakikada Mustafa'nın ayağından bulduğu golle 1-0 öne geçti. İlk yarı böyle sona ererken, ikinci yarının 68. dakikasında Gökhan'ın attığı golle 2-0 öne geçen Elibol Sandıklıspor bu dakikadan sonra oyunu rölatiye alarak karşılaşmayı 2-0 galip bitirdi. Maltepespor bu sonuçla puan durumunda 17. sırada kaldı. Son 7 haftada 2 beraberlik ve 5 mağlubiyetle galibiyete hasret kalan Maltepespor aynı zamanda ligde Elazığ Belediyespor'un ardından en çok mağlubiyet alan (7) ve en çok gol yiyen (22) ikinci takım durumunda.

Elibol Sandıklıspor: 2 - Maltepespor: 0
Stat: Sandıklı İlçe
Hakemler: Murat Erdoğan, Tuna Ayran, Ayhan Arısoy
Elibol Sandıklıspor: Oğuzhan, Mehmet, Resul, Yusuf, Furkan, Umut (Dk.74 Fatih), Kemal (Dk.54 Samet), Mustafa Akpulat, Mustafa Aydoğdu, Gökhan (Dk.86 Semih), Mehmet
Maltepespor: Emre, Bülent, Kadir, Serhat (Dk.45 Gani), Hüseyin, Ömer (Dk.75 Semih), Enes, Çağlar, Muzaffer, Ethem (Dk.67 Emre), İskender
Goller: Dk.14 Mustafa Aydoğdu, Dk.68 Gökhan
Sarı kartlar: Dk.44 Resul, Dk.52 Mehmet, Dk.57 Samet (Sandıklıspor) - Dk.68 Kadir (Maltepespor)

Pendikspor dolu dizgin: 2-1

Kendi sahasında Sarıyer'i konuk eden Pendikspor ilk yarı 1-0 geriye düştüğü maçta ikinci yarıda bulduğu gollerle 2-1 galip gelmesini bildi. İlk yarı karşılıklı ataklarla geçilirken devrenin bitmesine az bir süre kala 2 dakika önce oyuna dahil olan Bünyamin'in ayağından bulduğu golle Sarıyer deplasmanda 1-0 öne geçti. İkinci yarıya atak başlayan Pendikspor 52. dakikada Umut ve 53. dakikada ise Arif'in bulduğu gollerle 2-1 öne geçti. 2 dakikada bulduğu gollerden sonra savunmasını sağlama alan ve Sarıyer'den Hakan'ın 57. dakikada gördüğü kırmızı karttan sonra oyunu istediği gibi yönlendiren Pendikspor maçı 2-1 galibiyetle bitirdi. Bu sonuçla ligde 4. sırada ki yerini koruyan Pendikspor yenilmezlik ünvanını da 9 maçta çıkardı.

Pendikspor: 2 - Sarıyer: 1

Stat: Pendik

Hakemler: Bahattin Şimşek, İbrahim Akmazlar, Serkan Erbayındır
Pendiksporspor: Yakup, Recep, Hakan, Abdullah, Oğuz, Deniz (Dk.50 Gökhan), Umut (Dk. 75 Osman), Caner, İlhan, Eser, Arif (Dk. 87 Anıl)
Sarıyer: Kılıçarslan, Emre Bayraktarbaşı (Dk. 43 Bünyamin), Hamza, Volkan, Emre Karaman, Serhat, Ömer, Emre Birinci (Dk. 78 Feridun), Hakan, Sinan, Murat (Dk. 62 Şafak)
Goller: Dk. 52 Umut, Dk. 53 Arif (Pendikspor) - Dk. 45 Bünyamin (Sarıyer)
Sarı kartlar: Dk. 57 İlhan, Dk. 90 Recep, Dk.90 Osman (Pendikspor)
Kırmızı Kart: Dk. 57 Hakan

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Tablosu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Hatayspor	11	7	2	2	18	11	23	+7
2	Yeni Malatyaspor	11	6	4	1	21	10	22	+11
3	İnegölspor	11	6	3	2	15	8	21	+7
4	Pendikspor	11	5	5	1	14	9	20	+5
5	Göztepe	11	5	4	2	13	7	19	+6
6	Turgutluspor	11	3	6	2	12	11	15	+1
7	Tokatspor	11	4	3	4	14	14	15	0
8	Gümüşhanespor	11	4	3	4	8	9	15	-1
9	Gaziosmanpaşa	11	4	2	5	11	14	14	-3
10	Giresunspor	11	3	4	4	12	10	13	+2
11	Kırklarelispor	11	3	4	4	10	13	13	-3
12	Kartalspor	11	3	3	5	10	12	12	-2
13	Sarıyer	11	1	8	2	9	9	11	0
14	Çankırıspor	11	2	5	4	6	12	11	-6
15	Anadolu Selçukluspor	11	2	4	5	7	11	10	-4
16	Aydınspor 1923	11	2	4	5	9	14	10	-5
17	Tarsus İdman Yurdu	11	1	5	5	8	15	8	-7
18	Dardanelspor	11	1	5	5	7	15	8	-8

Toplu Sonuçlar

10/11/2013	Dardanelspor	1 - 2	Yeni Malatyaspor
10/11/2013	İnegölspor	3 - 2	Çankırıspor
10/11/2013	Kırklarelispor	2 - 2	Tokatspor
10/11/2013	Turgutluspor	2 - 1	Giresunspor
10/11/2013	Tarsus İdman Yurdu	0 - 0	Aydınspor 1923
10/11/2013	Pendikspor	2 - 1	Sarıyer
09/11/2013	Anadolu Selçukluspor	1 - 2	Hatayspor
09/11/2013	Gaziosmanpaşa	3 - 2	Kartalspor
09/11/2013	Göztepe	1 - 0	Gümüşhanespor

Gelecek Hafta Maçları

17/11/2013	Aydınspor 1923	vs	Kırklarelispor
17/11/2013	Çankırıspor	vs	Dardanelspor
17/11/2013	Giresunspor	vs	Gaziosmanpaşa
17/11/2013	Gümüşhanespor	vs	Pendikspor
17/11/2013	Hatayspor	vs	Tarsus İdman Yurdu
17/11/2013	Kartalspor	vs	İnegölspor
17/11/2013	Sarıyer	vs	Turgutluspor
17/11/2013	Tokatspor	vs	Göztepe
17/11/2013	Yeni Malatyaspor	vs	Anadolu Selçukluspor

Kartalspor mağlup: 3-2

Spor Toto 2.lig'in 11.haftasında deplasmanda Gaziosmanpaşaspor ile karşılaşan Kartalspor sahadan mağlubiyetle ayrıldı. Bahçelievler İl Özel İdare stadında oynanan karşılaşmanın ilk 20 dakikası karşılıklı ataklarla geçilirken Gaziosmanpaşaspor 24. dakikada Sinan Ve 32. dakikada Hicabi'nin bulduğu gollerle bir anda 2-0 öne geçti. İlk yarı böyle bitecek derken Kartalspor 45. dakikada Emrah'ın ayağından bulduğu golle soyunma odasına tek farkla mağlup girdi. İkinci yarının başlamasıyla baskısını arttıran Kartalspor aradığı gole 52. dakikada yine Emrah'ın ayağından buldu. Bu golle iki farklı mağlup durumdan beraberliği yakalayan Kartalspor galibiyet golü için yüklenirken 60. dakikada Gaziosmanpaşaspor'dan Nail attığı golle tekrar yenik duruma düştü. Kalan dakikalarda başka gol sesi çıkmayınca Kartalspor sahadan 3-2 mağlubiyetle ayrıldı.

Gaziosmanpaşaspor: 3 - Kartalspor: 2
Stat: Bahçelievler İl Özel İdare

Hakemler: Serhad Ürkmez, Doğuş Darık, Gökçen Seven
Gaziosmanpaşaspor: Sofu, Muhammed Emin, Taner, Kadir, Sedat (Dk. 83 Şadi), Sinan (Dk. 89 Özkan), Baki Mercimek, Nail (Dk. 72 Serhat), Yasin, Hicabi, Uğur
Kartalspor: Osman, Zafer, Emrah, Burak Göksel, Mesut, Ramiz (Dk. 77 Savaş), Uğur, Fırat, Azad (Dk. 81 Yasin), Muammer, Burak Akdiş
Goller: Dk. 24 Sinan, Dk. 32 Hicabi, Dk. 60 Nail (Gaziosmanpaşaspor), Dk. 45 ve 52 (pen) Emrah (Kartalspor)
Sarı kartlar: Dk. 30 Uğur (Kartalspor), Dk. 33 Taner, Dk. 44 Baki Mercimek, Dk. 54 Yasin, Dk. 73 Serhat (Gaziosmanpaşaspor)

Adanalı Ümit Usta'nın metrelik kebab menüsünü denediniz mi? Fındık lahmacun'dan haydariye, ezme salatadan, İçli köfteye, el kıyması Adana Kebab ile ve üstüne tatlısıyla fix menü 40TL

Kozyatağı Mah. Şakacı Som. No: 28
Kozyatağı/ İstanbul
Rezervasyon No: 0216 380 63 00 - 04

KARTAL İÇİN

Herkes için
CHP

Av. Mustafa YALÇINKAYA
Kartal Belediye Başkan Aday Adayı

Piliç mi dediniz?

Osmanlı

Sadesi, soslusu,
baharatlısı,
Mangalda piliç

Maltepe merkezde

Bağlarbaşı Mah. Bağdat Cad. İsmet Bey iş hanı
No: 374 Dükkan 12 Maltepe/İSTANBUL
Tel 0216 305 1 305

Sevgi Taşı'na Diyarbakır'da gala

oluşan "Sevgi Taşı" büyük alkış topladı.

Kürtçe alt yazı ile izleyici ile buluşacak olan film, 8 bin yıllık tarihi dokusunu, 33 medeniyetin izlerini taşıyan Diyarbakır'da güzelliklerini yansıttı.

Türkiye'nin yanı sıra, Ortadoğu'da ve Avrupa ülkelerinde gösterime giren film uluslararası 2 ödül aldı. Filmin barış süreciyle başlayan adımı ve bölgeler arası, kültürler arası kardeşliği yansıtacağını belirten Filmin Senaristi Gökhan Alan, Diyarbakır'ın doğal ve tarihi güzellikleri ile insanların sıcaklığını yansıttığını söyledi.

Filmde 'Hakan' karakterini canlandıran Gökhan Mumcu, kendisine anlatılan ile gördüğü Diyarbakır'ın farklı olduğunu söyledi. Diyarbakır'a

gelemeyen kadar birçok kişinin baktığı şekilde olumsuz olduğunu ve ön yargılı taşıdığını kaydeden Mumcu, "Diyarbakır'da Uçaktan iner inmez etkilendim bu kentten. Sanki on yıllık arkadaşmışız gibi insanlar sıcak ve samimiydiler. O zaman neden burayı hep olumsuzluklarla yansıttıklarını kendi kendime sordum.

Türkiye'de çok yer gezdim ama Diyarbakır insanı hepsinden daha farklı. 'Neden bu güzel fotoğrafı kimse yansıtmıyor' diye düşündüm kendi kendime. Çünkü bugüne kadar bize hep olumsuz fotoğraflar yansıtıldı." dedi.

'Sevgi Taşı'nın halkla ilişkiler ve organizasyon faaliyetleri AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon tarafından yürütüldü.

Diyarbakır'da çekimlerine aylar önce başlanan "Sevgi Taşı" filmi galası düzenlendi. Diyarbakır'dan 'doğal' oyuncuların da rol aldığı filmin başrol oyuncularından Gökhan Mumcu, "Buraya kardeşliğin temelini atmaya geldik" dedi.

Filmin başarılı Senaristi Gökhan Alan ise, "Her insan bir taşıdır, aradaki ise harçtır sevgidir. Sevginin taşı ise insanları bir arada tutan aşktır. Bu film sevginin, umudun, barışın ve aşkın

nakaratıdır."dedi.

Dinler arası aşkı, bölgede yaşanan dramı ve beraberinde komediyi de işleyen "Sevgi Taşı" Diyarbakır ve ilçelerinin tarihi dokusunu, insanların güzelliklerini yansıttı.

Diyarbakır'ın tarihi yerlerinde devam eden, yönetmenliğini Ahmet Hoşsöyler'in yaptığı ve Gökhan Mumcu, Zelaya Dere, Ece Pirim, Mehmet Ulay, Ekin, Ferat Mehmetoğlu ile birlikte 50 kadar Diyarbakır'lı oyuncudan

**24 Saat
Hizmetinizdeyiz!**

Çözüm burada...

**ATAŞEHİR BELEDİYESİ
ÇAĞRI MERKEZİ**

0216 570 5000

Ara! Sor! Öğren! Hemen bilgilen!

**BATTAL
İLGEZDİ**
Ataşehir Belediye Başkanı

**ATAŞEHİR
BELEDİYESİ**
Gelecek burada

0216 570 5000
www.atasehir.bel.tr
facebook.com/atasehirbel
twitter.com/atasehirbel

YEŞİL POTA
TEMİZ DOĞA

YEŞİL POTA TEMİZ DOĞA

Yeşil Pota Temiz Doğa projesi yeniden başlıyor. Geçen yıl 35.000'den fazla çocuğa ulaşan proje, bu yıl daha fazla çocuğa çevre bilinci aşılama hedefiyle yola çıkıyor. Ataşehir'deki tüm öğrencileri geri dönüşebilen ambalaj atıklarını toplamaya, başarılarını Ülker Sports Arena'da maç izleyerek kutlamaya çağırıyoruz!

0216 570 5000
www.atasehir.bel.tr

